

Den økonomiske platform

Leder fra LaRouche PAC, 25. maj, 2017 – Det, der altid må ligge til grund for vores forståelse af det, nogle mennesker blot kalder »infrastruktur«, må være Lyndon LaRouches begreb om, hvad det egentlig er, der gør sig gældende med et sådant begreb. For, det reflekterer den ene sandhed om menneskeheden og dens historie, nemlig den sandhed, at menneskeheden genopfinder sig selv og så at sige skaber en ny og bedre menneskelig art, gennem sin iboende, menneskelige kreativitet. Dette er den sandhed, der ligger i infrastruktur, sandheden om økonomi og sandheden om selve den menneskelige natur – de er i virkeligheden alle aspekter af én og samme ting, der stirrer os i møde, når vi først begynder at begribe det.

Ben Deniston fra LaRouche PAC Videnskabsteam fremførte dette argument på en forståelig måde den 13. april med sine korte bemærkninger til Schiller Instituttets Manhattan-konference, og som blev rapporteret i *EIR*, 5. maj. [www.larouchepub.com/other/2017/4418lar_platform_concept.html]

Bens titel lød, »Fra den Nye Silkevej til rummet: LaRouches koncept om den økonomiske platform«. Og her, efter afslutningen af Bælt & Vej Forum i Beijing den 14.-15. maj en måned senere, har Lyndon LaRouche understreget, at det nye, internationale rumprogram nu er det næste, nødvendige skridt for menneskeheden.

Den tidligst kendte sådan »platform« var den præhistoriske trans-oceaniske, maritime kultur, som allerede besejlede verdenshavet under den sidste istid. Ben karakteriserede denne kulturs »platform« som stjernekortet, som søfarerne brugte til at finde vej over det uvejsomme hav. Menneskets viden om stjernehimlen var den første videnskab og er på en måde fortsat kernen i al ægte videnskab – som Lyndon LaRouche i dybden forklarer hele dette spørgsmål i 1984 i sin artikel, »On the Subject of B.G. Tilak's Thesis: The Present Scientific

Implications of Vedic Calendars from the Standpoint of Kepler and Circles of Gauss» (Om B.G. Tilaks tese: De nuværende videnskabelige implikationer af vediske kalendere ud fra Keplers standpunkt og kredse omkring Gauss), som findes genoptrykt i *EIR*, 28. april.[1]

Lyndon LaRouche bruger termen »platform« i denne forstand til at indikere en ægte videnskabelig, kulturel og økonomisk revolution, som kvalitativt transformerer menneskeheden, dens omgivelser, aktiviteter, overbevisninger og moral – ja, som faktisk omskaber mennesket til en ny, anderledes og bedre art.

Det var det menneskelige intellekt, der for første gang begreb stjernernes plan. Det var det menneskelige intellekt, der indledte menneskets erobring af kontinenternes indre, fra Karl den Stores store kanaler, til Colberts værker og Amerikas kanaler og jernbaner, og videre til kulminationen af dette menneskelige intellekt i den Eurasiske Landbro, eller Bælt & Vej, og som blev udtænkt af Lyndon og Helga LaRouche.

Den mest strålende side af det Tyvende Århundrede, som er integreret med Lyndon LaRouche og hans arbejde i det århundrede, vil altid være lanceringen af rumprogrammet, også selv om det i vid udstrækning blev afbrudt på det tidspunkt. Enhver dybere undersøgelse af rumprogrammets historie og dets personer bekræfter én i overbevisningen om, at dette i sig selv var en kvalitativt højere fase af den menneskelige civilisation: selve personerne, videnskabsfolkene, astronauterne og de hundreder af tusinder, der gjort alt, hvad der var muligt og umuligt for at støtte indsatsen – de var bedre mennesker, af en højere kvalitet. Idealistiske mennesker. Det er ganske åbenlyst; og det gælder i lige grad for det sovjetiske som for det amerikanske rumprogram.

Lyndon og Helga LaRouches ven, Krafft Ehrlicke, er et fremragende eksempel.

Som de nævnte artikler af Lyndon LaRouche antyder, så er det

en kendt hemmelighed, at dagens og morgendagens rumpionerer har rødder tilbage i tiden, til istidens videnskabsfolk og globetrottere. Selv de navne, vi giver dem: »astronauter«, »kosmonauter«, »taikonauter«, fastslår korrekt, at de er »søfarere«, af det græske ord »nautes«. Det er de sandelig.

☒ Med vores lancering af en national kampagne for at revolutionere infrastrukturen i New York City, er dette nogle af den form for overvejelser, der ligger os på sinde.

Titelfoto: Helleristning fra Engelstrup, Odsherred, dateret til år 1000-500 f.Kr. Helleristninger med afbildning af skibe i hele Norden viser den store betydning, skibsfart havde for datidens mennesker, hvor indlandsområderne var ufremkommelige.

Indsat foto: Shanghai Transrapid maglevtog i 2012. (photo: Lars Plougmann/Flickr CC BY-SA 2.0)

[1] Vi henviser til knappen *EIR* på hjemmesiden, der giver adgang til arkivet over samtlige årgange af *EIR*. Nogle artikler er dog kun for betalende abonnenter. For tegning af abonnement, henvendelse til vores kontor.

Kina har lanceret

Århundredets Projekt; Hvad er vores ansvar fremover?

Leder fra LaRouche PAC, 14. maj, 2017 – Den kinesiske præsident Xi Jinpings hovedtale på Bælt & Vej Forum for Internationalt Samarbejde i Beijing, søndag, understregede de næste skridt, der må tages for at sikre, at flere end 100 nationer i maksimal grad får fordel af det, han kaldte »Århundredets Projekt« – Bælt & Vej-initiativet (BVI).

Det attraktive aspekt af dette storslåede projekt med storslåede infrastrukturprojekter er blevet fastslået gennem fire år, sagde Xi og citerede et mundheld: »Ferskner og pærer taler ikke, men de er så tiltrækkende, at en sti kommer til syne under træerne«. Men, med mere end \$950 mia. i forpligtende langfristerede investeringer i 900 projekter – hidtil i overvældende grad fra Kinas udviklingsbanker og nye fonde, som tilføjede \$115 mia. i nye forpligtelser alene på dette Forum – understregede Xi de vanskelige opgaver med koordinering af projektdesign, planlægning af økonomisk udvikling og mobilisering af industri blandt de deltagende lande. Og også, fælles finansiering gennem nationale kreditter.

Det pressereden spørgsmål er, hvad andre nationer, især USA, kan og må *tilføre* BVI, for virkelig at gå med i det – i betragtning af 1 milliard fattige mennesker, truslen om sult og massedød i dele af Afrika og Mellemøsten, samt udbredelsen af en fortvivlelsens kultur i USA's og Europas afindustrialiserede områder.

Den amerikanske systemøkonom Lyndon LaRouche, stifter af *EIR*, og hvis hustru Helga Zepp-LaRouche optræder i kinesisk pressedækning af Forummet, understregede, at tiden nu er inde til, at hans bevægelse i USA og alle dens tilhængere må handle for at føre Trump-administrationen længere end sine første

skridt for samarbejde med Kina.

LaRouche påpegede udforskning af rummet og alle de hermed forbundne videnskabelige og teknologiske landvindinger: Dette er et *førende* bidrag, som USA kan og må yde til dette initiativ, hvor USA samarbejder med andre rumprogrammer, der engang efterlignede, men nu overgår Amerikas, med det formål at skabe et overordnet spring i menneskeligt fremskridt.

Der må være en »Silkevej i Rummet«, der overvåger og er drivkraft bag nye infrastruktur-korridorer på Jorden. Præsident Donald Trump er netop lige begyndt at se på en virkelig genoplivelse af NASA's kapacitet på »Apollo«-niveau, og en genoplivelse af optimismen hos det amerikanske folk, der engang kunne gå på Månen.

Ignorer »den offentlige mening« om, hvad der skulle være muligt, sagde LaRouche. Og frem for alt, få Amerika til at handle på denne basis: Hvad er meningen med livet for et menneske, 50 år frem i tiden? Da Lyndon og Helga LaRouche for mere end 35 år siden fremlagde politikken for den »Eurasiske Landbro« og internationale udviklingsbanker, forudså de i realiteten meningen med denne weekends momentum i Beijing og præsenterede frøet til dette momentums Bælt & Vej-initiativ.

Præsident Xis presserende opfordring kan høres:

»Industrier er nationaløkonomiens fundament. Vi bør intensivere industrisamarbejde således, at forskellige landes industrielle udviklingsplaner vil komplementere og forstærke hinanden. Fokus bør ligge på lanceringen af store projekter. Vi bør styrke internationalt samarbejde om produktionskapacitet og fremstilling af udstyr og gribe nye udviklingsmuligheder, der frembydes af den nye industrirevolution, for at skabe nye foretagender og fastholde dynamisk vækst.

Finansiering er en moderne økonomis livsblod. Kun, når blodet cirkulerer uhindret, kan man vokse. Vi bør etablere et stabilt

og bæredygtigt, finansielt garantisystem, der holder risici under kontrol, skabe nye modeller for investeringer og finansiering, opmuntre til større samarbejde mellem regering og privatkapital og bygge et diversificeret finansieringssystem og et flerstrengt kapitalmarked. Vi bør ligeledes udvikle inkluderende finansiering og forbedre netværk for finansielle ydelser.

Infrastruktur-konnektivitet er fundamentet for udvikling gennem samarbejde. Vi bør fremme konnektivitet til lands, til vands, i luften og i cyberspace, koncentrere vore bestræbelser omkring hoved-forbindelsesveje, byer og projekter og forbinde netværk for hovedveje, jernbaner og havne. Vi har sat et mål for byggeri af seks økonomiske hovedkorridorer under Bælt & Vej-initiativet, og vi bør bestræbe os på at opfylde dette mål.«

Denne udfordring blev anerkendt af den tjekkiske præsident Milos Zeman på Bælt & Vej Forum: »I hele historien har der, med undtagelse af Marshallplanen, ikke været et langfristet projekt, der kræver enormt mod. Lad mig udtrykke min taknemlighed over for Folkerepublikken Kina for dets mod, og lad mig især udtrykke anerkendelse over for Kinas præsident for dette så sjældne mod.«

Helga Zepp-LaRouche, der blev interviewet af Kinas *Xinhua* Nyhedsbureau, forudsagde, at andre lande vil blive i stand til at »eftergøre det kinesiske, økonomiske mirakel gennem de seneste 20 år ... Det vil føre til videnskabelige og teknologiske gennembrud, med internationalt samarbejde om termonuklear fusionsteknologi, der vil give os sikkerhed for forsyning af energi og råmaterialer ...

Jeg er sikker på, at det (initiativet) vil fortsætte med at vokse og blive til en virkelig verdenslandbro, med en omskrivning af et gammelt slagord: intet land vil blive ladet tilbage«.

Lad os sørge for, at USA indtager en førende plads og redder sin egen fremtid.

*Foto: Internationalt Forum for Ét bælt, én Vej begynder.
(kremlin.ru)*

Kinesiske børn i første klasse lærer om raketter og videnskab

28. april, 2017 – Kort tid efter Kinas anden nationale Rumfartsdag den 24. april, kræver Undervisningsministeriet som en del af sin politik for at forbedre færdigheder inden for videnskab, at alle underskoler begynder at undervise i videnskabsklasser i første klasse, med start fra efterårssemestret. Et forløb om basalt kendskab til raketter tilbydes allerede til alle børn i første klasse på Beijing Xicheng Skole for Fremmedsprog, og klasser i populærvidenskab afholdes i de fleste af de offentlige skoler i Beijing. Eleverne undervises i historien og teorien om raketter, historien om Kinas rumfartsindustri og opsendelsen af den nye Long March 7 raket, som satte Tianzhou-1 lastfartøjet i kredsløb. Ud over undervisning i klasseværelset er der planlagt ekskursioner i marken og praktiske eksperimenter, sammen med modelraketter, der vil blive opsendt i skolegårdene, rapporterer CCTV-English.

Foto: Elever ved Beijing Xicheng Skole for Fremmedsprog klar til at opsende deres raketmodeller den 26. april, 2017.

Rumfart er drivkraft for beskæftigelse

28. april, 2017 – Afdelingen for rumfart i Tysklands luftfartsindustri sektor har den største vækstrate blandt alle afdelinger; selv om den kun tegner sig for 8 % af det totale resultat, rapporterer den om en vækstrate på 17 % i 2016, med opadgående tendens.

Hovedvægten lå på at tiltrække unge mennesker til et fremtidigt job i rumfartsindustri sektoren ved flere arrangementer i Tysk Luft- og Rumfartscenter (DLR) på dets lokaliteter i hele Tyskland under »Pigernes Dag«, som blev afholdt i går. I Berlin deltog unge kvinder i en simuleret rejse til Mars. I Bremen hørte unge kvinder et foredrag om vakuum, udførte eksperimenter med robotter og simulerede en vanskelig landing af et fartøj på Mars ved hjælp af et råt æg, båret af en ballon.

En begivenhed i Köln handlede også om robotter; ved DLR's ingeniør- og testcenter i Lampoldshausen blev unge kvinder gjort bekendt med forskning og udvikling af raketforstærkere. I Neustrelitz briefede DLR-eksperter dem om, hvad kravene er til at blive kvindelig astronaut; det daglige arbejde for astronauter på ISS blev fremstillet ved et arrangement i Oberpfaffenhofen.

Foto: Fingerfærdighed – DLR afholder "Pigernes Dag" i Göttingen.

Rumfart bliver centralt punkt i Tysklands politik

29. april, 2017 – Under et fællesarrangement den 26. april mellem det Tyske Rumfartscenter (Deutsches Zentrum für Luft- und Raumfahrt, DLR), og Baden-Württembergs delstatsparlaments komite for teknologi, blev den fremtrædende rolle af denne stats rumforskningsinstitutioner understreget. Dette understreges også af den kendsgerning, at af 11 astronauter, som Tyskland hidtil har sendt ud i rummet, er 4 fra denne stat.

Højteknologiske produkter, der er udviklet i Baden-Württemberg, bruges i ESA's Ariane-bæreraketter og i det europæiske satellitnavigationssystem, Galileo, samt mange andre anvendelser. På DLR's centrale område for ingeniørarbejde og testning af raketforstærkere, i Lampoldshausen, har man udviklet en enestående koncentration af knowhow; og i Stuttgart forsker og udvikler 700 eksperter lasersystemer, nye materialer og konstruktionsstrukturer, robotter til ubemandede rumfartsmissioner, og deslige. Desuden har tre førende europæiske rumfartsteknologiske selskaber hjemsted i Baden-Württemberg: Tesat Spacecom, Airbus Safran Launchers og Thales Alenia Space Deutschland, som beskæftiger flere tusinde højtspecialiserede ingeniører og arbejdere.

»Videnskab og rumfart udgør en del af vore valgdistrikter«, sagde DLR's chefdirektør Gerd Gruppe til komiteens medlemmer og opmuntrede dem til at gøre rumfartsteknologi til et centralt aspekt af deres politiske aktiviteter, eftersom »tiden netop nu er inde til at anvende rumfarts-knowhow og -teknologier«.

Lyndon LaRouche: Vi må indføre økonomisk virkelighed

Leder fra LaRouche PAC, 27. april, 2017 – USA og det transatlantiske finanssystem befinder sig nu ved et punkt, hvor det er på vej til en snarlig eksplosion, der overgår 2007-08. Foretagendernes gældsboble i dag, som er på \$14 billion, er større end ejendomsmarkedsboblens \$11 billion i 2007-08, og raten med 20 % betalingsstandsninger, som forudses for denne gæld i dag, er langt større end det, vi faktisk oplevede med ejendomslåne for et årti siden. Vi befinder os allerede i »The Big Short«, hvor Wall Street udlåner flere penge til naive tåber for at hjælpe dem til at opkøbe Wall Streets værdiløse værdipapirer – for derefter at spille imod sine egne kunder.

Hysteriet, der udstilles i Wall Streets daglige, offentlige udgydelser imod Glass-Steagall, reflekterer bankernes bevidsthed om den forestående nedsmeltning.

Intet som den nuværende situation er nogensinde blevet oplevet før, nogetsteds – det, der f.eks. skete i 2007-08, tåler ikke sammenligning med noget som helst i den nuværende verdenssituation.

Gene Kranz, mission controller i NASA, der senere blev chef mission controller for Apollo 13, beskrev i sin bog fra 2009, *Failure is Not an Option* (Fiasko er ikke en mulighed), hvordan hans chef, den legendariske mission controller Chris Kraft, kom hen til hans skrivebord blot to uger efter, at Kranz først startede i NASA i Langley i 1960. Kraft sagde:

»Alle andre er optaget. Jeg har kun dig tilbage. Vi har vores første Redstone-opsendelse foran os. Jeg vil gerne have, at du tager til Cape, går sammen med dem, der udfører testene og

skriver en nedtælling. Skriv dernæst nogle regler for missionen. Når du er færdig, så ring til mig, og vi kommer ned og begynder træningen.»

Kranz fortsatte med at sige, at

»han må have bemærket chokket i mit ansigt, da Kraft fortsatte med at sige, 'jeg giver Paul Johnson besked om at tage imod dig i Mercury Control og give dig en hånd med'.

Min tid som iagttager var forbi, min mulighed for at nå at komme i omdrejninger afsluttet ... Fra mit arbejde, senest ved Holloman Air Force Base i New Mexico, kendte jeg til flyvning, systemer, procedurer og checklister. Jeg kunne godt regne ud, hvad en nedtælling skulle indeholde. Men regler for en mission var noget andet. Der havde aldrig tidligere været en sådan mission i USA's historie – jeg måtte simpelthen kaste mig ud i det. Eftersom der ikke var skrevet nogen bøger om den faktiske metodologi inden for rumfart, måtte vi skrive dem hen ad vejen.»

✘ I dag er situationen den samme. Der findes ingen instruktionshåndbog. Det, vi ved, er, at vi må komme krakket i forkøbet, gennem en dybtgående mobilisering af befolkningen – ligesom en krigsmobilisering, men en dybtgående nationaløkonomisk mobilisering. Tænk på Franklin Roosevelts »100 dages program«. Stiftende redaktør for *EIR*, Lyndon LaRouche, forklarede, hvad dette vil sige i sine »Fire Nye Love« fra juni 2014. Revolutionen, der vælder frem fra hans »Basement« forskningsteam, giver genlyd af dette, sammen med hans »Manhattan Projekt«. Det sås i lederen af Basement-teamet **Benjamin Denistons 15 minutter lange præsentation** ved Schiller Instituttets konference på Manhattan den 13. april, og ligeledes af Basement-teamleder Megan Beets' kursus den 15. april, om **»Fusion; At hæve den menneskelige art.»**

Det findes i hele Manhattanprojektets musikalske arbejde, ledet af Schiller Instituttets musikdirektør, John Sigerson.

»Det, man kan efterprøve, er det, I laver i Basement team, og det virker«, sagde LaRouche i dag.

»Det er funktionelt. Det, vi har gjort i Manhattan-området, har været en præstationsmæssig revolution. Så hvis I vil synke, kan I synke ved at være tåbelige. Hvis I ikke vil synke, så er det, I må gøre, at opføre jer ordentligt.«

LaRouche bemærkede, at USA og andre nationer har en iboende økonomisk kraft, der demonstreres i superhøje vækstrater, som impulser i visse perioder. Men

»så kom tyveknægtene og lukkede det ned og udbredte den myte, at det er sådan her, systemet fungerer. Men det er en myte! Det fungerer ikke sådan.«

Det, vi gør med Manhattan Projektet, hvor vi skaber en kraft for økonomisk kreativitet, må fortsættes. Der må være skabelsen af en udviklingsproces. Vi må indføre økonomisk virkelighed. Hvis det gøres, vil der ikke være noget problem, for døre vil åbne sig – før eller siden.

»Problemet i nationaløkonomier opstår, når nationaløkonomier ødelægges. Hvis man ser på det, som jeg ser på det«, sagde LaRouche,

»så har vi portene til fremgang lige frem for os. Men, vi må fastholde dem – det er forskellen.«

Imod Londons trusler om verdenskrig

– Drøftelser mellem Trump og Xi bliver af største betydning

Leder fra LaRouche PAC, 24. april, 2017 – Med endnu en telefondiskussion søndag om fred på Koreahalvøen, er dialogen mellem præsident Donald Trump og Kinas præsident Xi Jinping ved at få afgørende betydning som lederskab for verden, hvilket forstås af førende, kinesiske personer, men i det atlantiske område fordunkles af britiske krav om krigskonfrontationer.

Xi har foreslået, og Trump givet tilsagn til, samtaler mellem de to på fast basis, samt Trumps snarlige besøg til Kina til endnu et topmøde.

Dette er et afgørende samarbejde for den første, amerikanske præsident i hundrede år, der taler om en tilbagevenden til Alexander Hamiltons og Lincolns »Amerikanske Økonomiske System«, som trodsede Det britiske Imperium og gjorde USA til verdens førende industrination.

Kinas »Økonomiske Bælt & Vej-initiativ« er drivkraften i den verdensøkonomiske vækst og er til reel fordel for de øvrige 60 nationer, der deltager, og tilfører deres økonomier infrastruktur og skaber produktiv beskæftigelse. Dette er, hvad Trump ønsker at gøre.

Trump genopliver ånden fra John F. Kennedys Apolloprogram, med videoer om rummet fra præsidenten og hans opkald i dag til rumstationen, hvor tusinder af amerikanske elever så med, og han foreslår at forcere en tilbagevenden til Månen og Mars. Kinas rumprogram fører an i udforskning af Månen, inklusive dennes bagside, hvilket aldrig tidligere er forsøgt, og med udsigt til Mars.

Trump og Xi ønsker begge en fredelig løsning i Korea. Londons ledere og medier forsøger nu, efter at have anført et slag à la McCarthy-epoken imod Trumps samarbejdsrelation med Rusland, ihærdigt at få krisen over Nordkorea til at eksplodere i en verdenskrig. Den britiske forsvarsminister Michael Fallons udtalelse i går om, at »premierminister May er rede til at tage atomvåben i brug i et førsteslagsangreb«, som en britisk overskrift korrekt rapporterede, var krigsvanvid, især i en fabrikeret atomvåbenkrise. Storbritanniens statsanklager har netop erklæret, at aggressionskrig ikke er forbudt under britisk lov!

Briternes handlinger for at sværte og begå 'kup' imod Trump-præsidentskabet må standses.

Hvis det amerikansk-kinesiske og det amerikansk-russiske samarbejde er godt, er der intet problem i verden, der ikke kan løses.

Som den seneste, 1-minut lange video fra *EIR* erklærer:

»Præsident Donald Trump har ofte talt om sin plan om at bruge \$1 billion til USA's infrastruktur for at styrke produktiviteten og udvide økonomien. Næste måned har han en fantastisk mulighed for at diskutere denne vision med andre verdensledere, inklusive dem i Asien, som bruger 30 gange så meget som USA på infrastruktur, i forhold til deres BNP.

Den 14. og 15. maj afholdes der et enormt topmøde i Beijing, for at udarbejde en detaljeret plan for udførelsen af Bælt & Vej-initiativet. Dette er et internationalt samarbejdsprojekt, initieret af Kina, som involverer: samarbejde mellem flere end 60 lande; byggeriet af det, der vil blive infrastruktur for henved \$20 billioner; det vil berøre mere end 4 mia. mennesker.

Topmødet i maj vil inkludere: 110 nationer, af hvilke 28 bliver repræsenteret af deres statsoverhoveder. Det er en stor

mulighed for infrastruktur.

Præsident Trump, gå ikke glip af denne mulighed. Deltag i topmødet i Beijing!«

Foto: *From @realDonaldTrump, April 7, 2017, Mar-a-Lago, Florida: ""@FLOTUS & I are honored to welcome the President of the People's Republic of China, Xi Jinping, & Madame Peng Liyuan to the United States."*

»Krafft Ehrickes vision for menneskehedens fremtid« Helga Zepp-LaRouches tale på Schiller Instituttets konference i München, Tyskland, den 25. marts, 2017

Jeg er også sikker på, at, hvis Krafft Ehricke havde været her i dag, eller havde levet i vor tid, så ville han have været utrolig optimistisk med hensyn til, at hans vision, som i hans levetid ofte blev bekæmpet – ikke kun hans livs vision, men fortsættelsen af rumfart i det hele taget mødte utrolig meget opposition og modarbejdelse – at han ville erkende, at vi i dag virkelig har den strategiske konstellation, som bringer realiseringen af hans vision inden for rækkevidde. Det er allerede, i forbindelse med en tale om det kinesiske rumfartsprogram, blevet sagt, at »frøspringet« nu virkelig

kommer, for kineserne har en vision om at udvinde helium-3 på Månens bagside til den fremtidige fusionsøkonomi på Jorden. Det bliver endda også diskuteret af ESA, men jeg mener, at Kina på verdensplan uddanner flest forskere og videnskabsfolk inden for rumfart, og derfor er jeg optimistisk over, at denne »leap-frogging«, altså frøspring, vil fortsætte.

Download (PDF, Unknown)

De værste 'falske nyheder' er, at medierne nægter at informere befolkningen om det Nye Paradigme, der finder sted

*Leder fra LaRouche PAC, 27. marts, 2017 – Otteogfyrre timer efter præsident Donald Trumps ugentlige tale, der inspirerer Amerika til at genoprette vor nations tabte dedikation til at udvide menneskets viden om Universet og om selve livet, er denne historiske videoudsendelse fortsat næsten ikke blevet rapporteret i de amerikanske medier. Det er ikke engang blevet nævnt i *New York Times*, *Washington Post*, *Los Angeles Times**

eller på de store Tv- og radiostationer. I stedet er medierne fulde af historier om, at Trump er en »fiasko«, fordi en (dybt fejlbehæftet) sundhedslov blev nedstemt, og af hysteri à la McCarthy-isme om Rusland, der stjæler det amerikanske valg, og af selv tilbagevendende henvisninger til »lugten af forræderi, der hænger over Trump-administrationen«.

På ét niveau er dette simpelthen nonsens. Men det sker også samtidig med, at en masse undergravende, »farvede revolutioner«, som den, der gennemføres mod Trump-administrationen, viser sig i hele Europa – i Balkanlandene, i Belarus (med direkte støtte fra de neonazistiske brigader i Ukraine), og, hvad der er vigtigst, i Rusland, hvor den med Soros forbundne Alexei Navalny har aktiveret et par tusinde demonstranter for at fremprovokere et par arrestationer, der skal gøres til avisoverskrifter i hele verden.

Og, hvad der er lige så vigtigt, så har præsident Trumps nylige vedtagelse af en politik for en tilbagevenden til det »Amerikanske System«, noget, der næsten udelukkende identificeres med Lyndon LaRouche, fået samme behandling af mainstream-medierne. Den faste skribent, der går under navnet Virgil på Breitbart-websitet, som tidligere blev ledet af Trumps chefstrateg, Steve Bannon, har udgivet to stærke rapporter, den ene om Trumps besøg i Michigan i denne måned [»Donald Trump, Rosie the Riveter, and the Revival of American Economic Nationalism« (Donald Trump, nitte-arbejderen Rosie og genoplivningen af amerikansk, økonomisk nationalisme)], og den anden om Trumps krav om at genindføre det Amerikanske System [»Trump Connects to the Taproot of American Economic Nationalism with Henry Clay's 'American System'« (Donald Trump skaber forbindelse til roden af amerikansk økonomisk nationalisme med Henry Clays 'Amerikanske System')].

Virgil bemærker, at disse taler af præsidenten »uden for enhver tvivl rejser den vigtigste, økonomisk-politiske idé i amerikansk historie«, og dog »var der ingen omtale af det i *Politico*, og heller ikke i hverken *Washington Post*, *New York*

Times eller CNN«.

Løgnene, der udbredes som kendsgerninger af sofisterne på disse britiskkontrollerede og Wall Street-kontrollerede medier, er frastødende og ødelæggende, men ikke nær så ødelæggende som bestræbelserne på at forholde de amerikanske (og andre) masser, at den igangværende økonomiske og moralske transformation af vores nation i det hele taget finder sted. Forestil jer, at Jack Kennedys krav om, at mennesket skulle tage til Månen, »ikke, fordi det er let, men fordi det er svært«, blev udelukket i de amerikanske medier. Denne særlige 'behandling' er velkendt af Lyndon LaRouche, hvis udviklende rolle i begge disse videnskabelige og økonomiske innovationer er åbenlys for alle, der kender ham, men som er blevet systematisk forholdt størstedelen af det amerikanske folk i 50 år, som en bevidst, åbent erklæret politik fra de såkaldte mainstream-mediers side.

Men denne evne til at udøve mind kontrol over befolkningen via medierne, er ved at blive brudt. En præsident, der taler direkte til befolkningen, og som nægter at bøje sig for myten om, at »den offentlige mening«, som den defineres af medierne, må tilbedes, har nu indtaget embedet. Det er langt fra klart, om han vil lykkes, men potentialet er stort, hvis befolkningen lever op til lejligheden. Lyndon LaRouche er i hvert fald af den overbevisning, at Trump ved, hvad han taler om.

Lyndon LaRouche har altid hævdet, at »den offentlige mening« og »at være praktisk« (pragmatisk) er menneskehedens, og i særdeleshed kreativitetens, største fjender. I denne tid med revolutionære forandringer, i traditionen efter Alexander Hamilton, Abraham Lincoln og Franklin Roosevelt, er det nye paradigme fuldt ud opnåeligt. Verden vender sig mod Kinas Nye Silkevejsproces, som markerer afslutningen af »nulsums-geopolitik« under Det britiske Imperium, der har domineret moderne historie siden mindst 1900. Ideen om en global renæssance – inden for videnskab, kunst og politisk økonomi – er den nødvendige og passende mission, der nu er forelagt os

alle.

Foto: USA's udenrigsminister Rex Tillerson møder Kinas præsident Xi Jinping i Beijing, Kina, den 19. marts, 2017. [State Department photo/Public Domain]

Trump og LaRouche-bevægelsen inspirerer til en tilbagevenden til menneskehedens mission i rummet

Leder fra LaRouche PAC, 26. marts, 2017 – Lørdag, den 25. marts, udsendte præsident Donald Trump en stærk og inspirerende, fem minutter lang video som sin ugentlige tale, hvor han bebuder sin plan om at føre nationen tilbage til rummet, efter Obamas syv års ødelæggelse af NASA og nationens rumprogram. Trump lod sig inspirere af Hubble-teleskopet, der i 1995 skuer ud i tomrummet, for blot at opdage, at der er endnu tusinder, eller millioner – eller flere – nye galakser at opdage. Som Trump sagde: »Denne opdagelse var fuldstændig utrolig. Men det uforglemmelige syn tilfredsstillede ikke vores dybe hunger efter viden. Denne hunger voksede til stadighed, og endnu mere, og mindede os om, hvor meget, vi ikke ved om rummet; ja faktisk, hvor meget, vi ikke ved om livet.«

Alle borgere på Jorden må få lejlighed til at se denne video:
https://www.youtube.com/watch?time_continue=1&v=ZGt6lkLApuo

Det er måske ikke et tilfælde, at Schiller Instituttet og Fusion Energy Forum, stiftet af Lyndon og Helga LaRouche, på samme tid afholdt konferencer i München, Tyskland, og i Houston, Texas, for at ære den store, tysk-amerikanske rumforsker og visionære person, Krafft Ehrlicke, der blev født for 100 år siden, den 24. marts, 1917. Alt imens flere fremlæggelser i München diskuterede Ehrlickes ekstraordinære liv og karakter, og hans tætte relation til hr. og fr. LaRouche, så viste en fremlæggelse af en schweizisk astronaut, professor Claude Nicollier, der havde besøgt Hubble-teleskopet under sine fire missioner i rummet, flere spektakulære Hubble-fotografier af galakser, som teleskopet havde opdaget.

☒ Blot få minutter senere, da Trump-videoen blev sendt til konferencen umiddelbart efter videoen blev udsendt af Det Hvide Hus, blev publikum slået af målløshed og inspireret af at se mange af de samme, smukke billeder af vort univers, som de netop havde set under den schweiziske astronauts fremlæggelse.

Med ganske få undtagelser har mainstreammedierne i USA, der er fikseret på at ødelægge den amerikanske præsident, baseret på britiske imperieløgne om, hvor farlig Rusland er for verden, totalt ignoreret denne historiske videopræsentation. Ikke siden John F. Kennedys program for at tage til Månen, og siden Ronald Reagans program for et samarbejde mellem USA og Rusland om skabelse af et strategisk forsvar i rummet, imod atomvåben, har en præsident således inspireret nationen – og dog vil de fleste mennesker ikke engang høre det, med mindre vi påtager os, som vores ansvar, at sørge for det.

Ligesom Ronald Reagans program for SDI, 'Strategic Defense Initiative' (Strategisk Forsvarsinitiativ[1]), var direkte inspireret af Lyndon LaRouche, så ser vi nu præsident Trump bevæge sig imod vedtagelse af en politik, der er blevet initieret og forsvaret af LaRouche – og i de fleste tilfælde, udelukkende af LaRouche – i løbet af de seneste 50 år. Tag LaRouches video fra 1987, »[Woman on Mars](#)« (Kvinden på Mars);

hans brochure, 'War on Drugs' (Krig mod narkotika), fra 1980'erne; hans program for det Amerikanske System, for en genindførelse af Alexander Hamiltons (økonomiske) opdagelser; hans fremgangsmåde med Store Projekter for global udvikling; hans politik for de Fire Magter, for en forening af USA, Kina, Rusland og Indien; hans bog, »There are No Limits to Growth« (Der er ingen grænser for vækst), fra 1983 – alt dette reflekteres i stigende grad i de politikker, som Donald Trump vedtager.

Vil de lykkes?

Det vil være afhængigt af menneskehedens evne på globalt plan – og ikke kun amerikanernes – til at hæve sig op på et højere eksistensniveau – 'værens-niveau' – til det, Helga Zepp-LaRouche kalder menneskehedens »modne alderstrin«, baseret på den menneskelige arts harmoni gennem skabende samarbejde for at fremme vores tilstand af viden, og af kultur. Denne harmoni er den Europæiske Renæssances rod, som den blev inspireret af Nicolaus Cusanus – Nikolaus von Kues – af Brunnelleschi og andre; og som ligeledes er roden i Song-dynastiets Konfucianske Renæssance, inspireret af Zhu Xi, såvel som den nye Konfucianske Renæssance i dag, inspireret af Kinas præsident, Xi Jinping.

Vi oplever for tiden en revolution i civilisationen. Som Lyndon LaRouche altid har hævdet, så, når dette øjeblik kommer, vil tiden ikke være til heppekor, eller til at følge flokken. Det er en tid for lederskab og personligt ansvar for menneskeheden som helhed.

Den tid er nu kommet.

Foto: Screenshot fra præsident Trumps ugentlige tale, den 25. marts, 2017, om NASA Authorization Bill, med Hubble-teleskopets, og dets efterfølger, James Webb-teleskopets utrolige succeser.

---

[1] Se artiklen: »LaRouches Strategiske Forsvarsinitiativ: En amerikansk-sovjetisk aftale for fred og udvikling«

Hundredeåret for den tysk-amerikanske rumfartspioner: Virkeliggørelsen af Krafft Ehrickes vision for menneskehedens fremtid

Leder fra LaRouchePAC, 25. marts, 2017 – Det følgende er invitationen til konferencen for at mindes hundredeåret for den visionære rumfartspioner Krafft Ehrickes fødsel, den 24. marts, 1917, afholdt den 25. marts i München, Tyskland. Endags-konferencen blev sponsoreret af Fusion Energy Forum, Schiller Instituttet og Sammenslutningen for Rumforskningens Fremme. Hovedtalen blev holdt af Helga Zepp-LaRouche.

Den 24. marts, 2017, ville rumfartspioneren dr. Krafft Ehricke være blevet 100 år. For at ære hans livsværk og udbrede hans skønne ideer om menneskehedens fremtid i universet, vil Fusion Energy Forum, Schiller Instituttet og Sammenslutningen til

Rumforskningens Fremme sponsorere en international konference i München med fremtrædende deltagere, om de fremtidige perspektiver for rumrejser, videnskab og teknologi. Krafft Ehrlicke var kendt for sin maksime: »Man har sagt, 'Hvis Gud havde ønsket, mennesket skulle flyve, ville Han have givet mennesket vinger.' I dag kan vi sige, 'Hvis Gud havde ønsket, at mennesket skulle blive en art, der rejser ud i rummet, ville Han have givet mennesket en Måne.'«

For Krafft Ehrlicke var koloniseringen af rummet den næste, naturlige fase i menneskehedens evolution. Han anså industrialiseringen af især Månen for at være et springbræt for menneskets ekskursioner ud i Solsystemet, og potentielt hinsides dette. Han var overbevist om, at det kun var gennem bemanded rumfart, at den menneskelige arts evolution ville nå frem til sin modne alder, og at den »udenjordiske forpligtelses store udfordring«, som han kaldte det, ville hæve mennesket op til sin sande bestemmelse.

Dr. Krafft Ehrlicke helligede hele sit liv til dette mål og bidrog signifikant til John F. Kennedys Apollo-program. Efter mordet på Kennedy blev hans, og mange rumfartsentusiasternes, vision desværre ikke forfulgt. Amerika satte den første mand på Månen, men forfulgte ikke yderligere udforskning af Månen, med udsigt til at erobre vores Solsystem.

I dag har vi, takket være Kinas politik, endelig muligheden for at genoptage denne opgave. Kina planlægger yderligere missioner til Månen, inklusive den første landsætning af et rumfartøj på Månens bagside, og har yderligere planer for udvikling af Månens potentiale, såsom udvinding af helium-3 for at løse menneskehedens energispørgsmål på Jorden i kommende årtusinder, ved hjælp af fusionsenergi.

Her på Jorden er Kina i færd med at bygge sin infrastruktur på ligeså dynamisk vis. Hvert år føjes 2.000 km højhastighedsjernbane til det nationale jernbanenet, der allerede er vokset til 20.000 km og skal vokse til 50.000 km

frem til 2030, hvor alle større byer i Kina vil være forbundet gennem højhastighedstog.

Det er ligeledes Kinas plan at sikre sin energiforsyning ved at udvikle kernekraft. Faktisk bygger Kina flere nye kernekraftværker end nogen anden i verden, hvilket står i skarp kontrast til Tysklands energipolitik, hvor kernekraft, efter planen, skal være helt udfaset frem til 2022. For at forhindre denne politik i at føre til en katastrofe som i 1930'erne, må vi vende den såkaldte »energi-overgang« omkring og bygge sikre, nye kernekraftværker, såsom den indbygget sikre højtemperaturreaktor, samtidig med en massiv forøgelse af finansiering til forskning i fusionskraft. Igen, i dette felt øger Kina, til forskel fra den vestlige verden, hvert år finansieringen til forskning i fusion.

Men Kina udvikler ikke kun sin hjemlige økonomi; det investerer også massivt i andre lande. I løbet af de seneste tre år har Kina, stort set upåagtet af de vestlige medier, udviklet en helt ny strategisk orientering med det Nye Silkevejsinitiativ, som omfatter samarbejde med flere end halvfjerds nationer og omfatter to tredjedele af Jordens befolkning, 75 % af energiresurserne og over 70 % af det globale BNP.

Forbes-magasinet skrev om den nye alliance: »Det er potentielt et opbrud, der kan ryste jorden og bryde paradigmer, og som, på en mere flydende måde, ville forbinde de økonomiske giganter Kina, Rusland, Iran, Indien og Europa i en løst sammensluttet, geo-økonomisk blok, der kunne ændre den globale magtbalance.«

Alliancen er mere end det. Kinas tilbud om »win-win«-samarbejde er inkluderende: dvs., det er et konkret perspektiv for at hæve sig over det geopolitiske niveau og virkeliggøre et nyt paradigme for menneskehedens fælles mål. Eller, som præsident Xi Jinping udtrykte det i sit nytårsbudskab, det er baseret på den overbevisning, at menneskeheden er et

fællesskab for en fælles bestemmelse, der kan transformere vores planet til et fredeligt og fremgangsrigt sted.

For Tyskland og andre europæiske nationer tilbyder disse strategiske forandringer ekstraordinære muligheder, og samarbejde, frem for alt inden for områderne fusionskraft og rumforskning, åbner mulighed for konkret at sætte mange af Krafft Ehrickes visioner på dagsordenen. Denne konference vil således ikke alene ære hans bidrag til videnskabens historie, men søge at inspirere nutidens og fremtidens praksis.

Læs også: *EIR*-artikel: [Krafft Ehricke og Lyndon LaRouche: »At løfte den menneskelige art ud af sin almindelige eksistens«](#)

Krafft Ehricke og Lyndon LaRouche: At løfte den menneskelige art ud af sin almindelige eksistens

Det måske største, mest altomfattende aksiom, der har forurennet menneskers evne til at tænke klart i nu et halvt århundrede, er, at der er »grænser for vækst«, en øvre grænse for den menneskelige befolkningstilvækst – hvilket vil sige, at der sluttelig er et loft over menneskets evne til at gøre fremskridt. Der er mange manifestationer af dette falskneri: troen på, at befolkningstilvækst er iboende ondt; at vi bør stræbe efter at reducere vores indvirkning på planeten; at menneskelig aktivitet udplyndrer Jordens resurser, og vores udvikling ødelægger miljøet; eller, at vi befinder os i en

konkurrencetilstand med andre folkeslag om en fastlagt mængde resurser. Den fælles virkning af disse variationer over et tema er at gøre os små; vi tænker småt, vi handler småt og vi afviser den form for metoder, der ændrer historien, som »umulige«.

(Titelbillede: Krafft Ehrlicke opfandt Måne-glidelanderen som et alternativ til motordrevet nedstigning til måneoverfladen, og som ville bruge 90 % mindre drivmiddel ved at benytte sig af Månens sandede og glasagtige jord til at sagtne fartøjets fart. Maleri af Chris Sloan.)

Download (PDF, Unknown)

POLITISK ORIENTERING den 23. marts 2017: Trump vil genoplive Hamiltons, Henry Clays og Lincolns "Amerikanske System"

Med formand Tom Gillesberg

Lyd:

100-års dagen for rumpioneren Krafft Ehrickes fødsel nærmer sig

Leder fra LaRouchePAC, 16. marts, 2017 – Næste fredag, den 24. marts, fejrer vi 100-års dagen for den store, tysk-amerikanske, visionære videnskabsmand, Krafft Ehrickes fødsel. Gid han endnu var i live, i dette enestående, men midlertidige øjeblik i historien, hvor vi, efter spildte årtier, omsider kan gå fremefter med virkeliggørelsen af hans planer for menneskehedens forædling. Da han ikke er her mere, påhviler det os, der er tilbage, at studere og indoptage hans tankegang i en grad, hvor han bliver en del af os, så han lever gennem os, og vi vinder de sejre, som han så klart forudså.

Selv om det globale rumprogram skylder Krafft Ehricke alt, så var han meget mere end en rumforsker. Som alle store videnskabsfolk; som Lyndon og Helga Zepp-LaRouche, med hvem han havde et tæt samarbejde, så åbnede han et nyt vindue til den virkelige, menneskelige ånd. Han forstod og forklarede, at det er selve den fundamentale, unikke kerne i mennesket, der får det til at erobre enhver af naturens fremskudte grænser – og som nu bringer det frem til at udforske Solsystemet, og dernæst gå hinsides dette. I Ehrickes »Astronautikkens tre fundamentale love« skrev han, at det er menneskets »skæbne som et element i livet, der er begavet med fornuftens evne og den i det iboende, moralske lovs visdom«. Og således er det. Men i andre skrifter gik Krafft endnu videre og sagde, på sin egen måde, at menneskets enestående talent for skabende fornuft udgør et unikt udtryk for selve universets inderste natur. Keplers store gennembrud kom fra en tilsvarende indsigt. Han og Krafft begreb, sammen med også Dante, »den kærlighed, der får Solen og de andre stjerner til at bevæge sig«.

En udarbejdelse af denne indsigt udgøres af Lyndon LaRouches

Fjerde Lov, der på en vis måde indkapsler de tre andre af hans »Fire Nye Love« fra juni, 2014.

Efter at Obama, dømt, ligesom en Macbeth, af sine enorme forbrydelser, er faldet og stødt ud i vanære, har Det britiske Imperium mistet sin håndhæver, i det mindste for indeværende – præcis, som Lyndon LaRouche havde forudset. Efter den blodige tyrans omstyrtelse, er den nye præsident velmenende. Men intet kan erstatte Lyndon LaRouches intellektuelle lederskab; dette er lige så sandt i dag, som det har været siden 1970'erne.

Men det kræver, at I åbner øjnene: sejren er nu inden for rækkevidde. De Fire Love kan blive vedtaget. USA kan gå med i Den Nye Silkevej. USA kan gå sammen med Kina, Rusland, Indien og andre nationer om at erobre rummet, fra hvilket udsigtspunkt Krafft Ehrlicke vil smile ned os.

Foto: Den tysk-amerikanske rumforskningspioner Krafft Ehrlicke (venstre) drøfter en satellitmodel til menneskelig beboelse, den 22. juni, 1958, før den første, bemandede rumflyvning fandt sted.

(Dette skete, da den sovjetiske kosmonaut (daværende russiske betegnelse), Jurij Gagarin, i 1961 blev det første menneske i rummet og den første til at gå i kredsløb om Jorden.)

Hvad kan du gøre for menneskeheden?

Leder fra LaRouchePAC, 17. marts, 2017 – Det værste, der kan ske for et bankerot og dekadent imperium, hvis fortsatte magt afhænger af formbarheden hos befolkningen, som er beregnet at skulle være dets offer, er, at folk begynder at afsløre deres

bluff. Dette er, til stor fortrydelse i City of London og på Wall Street, en afgørende proces, der er i gang over hele planeten.

Den kinesiske regering er, f.eks., i færd med at feje dem til side, der opfordrer til konfrontation mellem USA og Kina, og erklærer i stedet, at der er »lyse udsigter for et samarbejde mellem Kina og USA« samtidig med, at de minder verden om, at »Kina fortsat vil være en vigtig motor for verdens vækst«, som premierminister Li Keqiang udtalte den 15. marts. Et møde mellem præsidenterne Xi Jinping og Donald Trump forventes nu afholdt i begyndelsen af april.

Rusland går heller ikke med på Londons »skal vi to, du og ham, slås«-spil. Russiske topanalytikere afviser den seneste videoprovokation fra CNN imod Vladimir Putin ved at bemærke, at »Vesten forsøger nu at bruge den sidste chance, der stadig eksisterer, før Putin møder Trump, for at dæmonisere den russiske præsidents person«.

Og internt i USA finder der en voksende gæringsproces sted i befolkningen og blandt politiske personer, i den gruppe, der har fået nok af Wall Street og deres marionetter i Washington, og som i stedet ligger på linje med Lyndon LaRouches politiske krav om en tilbagevenden til FDR's Glass/Steagall-lov og udviklingen af avancerede, videnskabelige missioner for menneskeheden, såsom fusionskraft og udforskning af rummet – sammen med de andre elementer i LaRouches Fire Love.

I dag responderede Lyndon LaRouche til Wall Streets insisteren på at sabotere Glass-Steagall, og på at lukke de få kernekraftværker, der stadig måtte være i drift i USA. »Dette er en total, idiotisk fejltagelse«, udtalte han. »Vi må absolut bekæmpe det her, og vinde; man kan ikke opretholde realøkonomien uden denne beskyttelse«, den beskyttelse, der tilvejebringes af kernekraft og andre, avancerede, videnskabelige kapaciteter.

LaRouche fremsatte krav til sine medarbejdere om at lancere et nationalt mobiliseringsfremstød for at fremme en respons til disse spørgsmål i befolkningen: Det er et spørgsmål om en handling, der må udføres. Han udtalte, at den store, tysk-amerikanske rumfartspioner Krafft Ehrickes liv og arbejde – Ehricke, der byggede Saturnraketten, der bragte USA til Månen – bør bruges i denne henseende, fordi det er et aktuelt spørgsmål, der peger på den form for forbedringer, som behøves. Ehricke var en dyrebar person, et menneske, der gik hele vejen for at præstere resultater. Ved at støtte mindet om, hvad han har gjort for nationen, og for verden, kan vi stille følgende spørgsmål til vore amerikanske medborgere:

Hvad kan du gøre for menneskeheden? Ikke kun for de umiddelbare, politiske hensigter, men, hvad kan du gøre for deres intellekt?

Foto: Saturn V-raketten blev brugt til at sende astronauter til Månen. (NASA)

Trumps tale til Kongressen: Vil Obamas kupforsøg imod ham blive overvundet?

Leder fra LaRouchePAC, 28. februar, 2017 – De intense angreb mod præsident Donald Trump fra liberale, »globalistiske« medier og partiledere i Europa og USA bliver nu afsløret som et kupforsøg imod ethvert samarbejde, eller blot relationer, mellem USA og Rusland. Som formand for Efterretningskomiteen i Repræsentanternes Hus, Devin Nunes, vurderede det i går: »Dette er en ny McCarthyisme«. Forhåbentlig er det afslørede kup ved at miste terræn.

Men der er nu afgørende spørgsmål om præsidentens tale til en samlet Kongres i aften.

Hvordan vil præsidenten tackle disse krav, i McCarthy-traditionen, om en politik for konfrontation, og endda krig, med Rusland og Kina?

Vil præsident Trump, som han har indikeret, fremlægge planer for storstilede investeringer i den amerikanske økonomi, i moderne infrastruktur? Dette er ikke alene det mest udbredt støttede løfte i Trumps præsidentskab. Det er også de midler, ved hvilke reel produktivitet og produktiv beskæftigelse atter kan indføres i en økonomi, som uden dette står over for endnu et umiddelbart finanssammenbrud. Store europæiske banker rapporterer om enorme tab. Alene spredningen af antydningen i finansmedierne om, at Trumps meget omdiskuterede infrastrukturplaner er sat »i venteposition«, har ført til advarsler fra sådanne personer som tidligere embedsmand i Reaganregeringen, David Stockmann, samt fra andre »marksanalytikere«, om, at en generel 'udblæsning' af gæld vil finde sted i dette forår.

Det afgørende spørgsmål er en *kreditinstitution i Hamiltons tradition*, for at disse investeringer kan virkeliggøres på det mest produktive, teknologiske niveau. Planer om skattelettelser »for infrastruktur« vil intet frembringe.

Vil præsidenten tale om rumprogrammet og sit antydede ønske om en snarlig tilbagevenden til bemanded udforskning og udvikling af Månen? Den 24. februar kom NASA med visse indikationer på basis af et krav fra regeringen om en indledende undersøgelse. De peger på et stadig højere niveau af fremskridt inden for produktivitet. Månen er ikke blot det næste prøveområde for nye teknologier og nye energiresurser; den udgør også menneskehedens afgørende første skridt til Solsystemet, og hinsides dette.

Dette var det førende diskussionsemne ved mandagens møde i

LaRouchePAC National Policy Committee.

Vil præsident Trump foreslå Glass/Steagall-loven for Kongressen, som han gjorde i oktober under sin kampagne; og som begge de politiske partiers platforme ved præsidentvalget krævede? Den tværpolitiske støtte til loven er vokset betragteligt i den amerikanske befolkning, under truslen om et endnu mere ødelæggende finanssammenbrud.

Uden at opdele Wall Streets og Londons storbanker og nedlukke deres spekulationskasinoer – før de endnu engang nedsmelter – vil hverken investeringer i produktivitet og videnskabeligt fremskridt, eller udlån til produktiv beskæftigelse, finde sted.

Og igen, de »Fire Nye Love til at redde nationen«, som Lyndon LaRouche for to et halvt år siden skiteserede som afgørende – og for hvilke tusindvis af appeller er blevet overbragt til Det Hvide Hus i ugen op til præsidentens tale i aften. Som LaRouche allerede dengang, i juni 2014, sagde, så er de handlinger, der gives udtryk i disse »Fire Love«, ikke »en mulighed«, men en uopsættelig nødvendighed.

Udforsk stjernerne med LaRouches Fire Love

Leder fra LaRouchePAC, 26. februar, 2017 – Nogle af jer, der læser dette i dag, vil gå videre til at blive astronauter, der udforsker nye verdener. Dette er betydningen af en ikke-falsk nyhed (endelig), som *Washington Post* dækkede den 15. feb. De skrev, at »præsident Trump har indikeret, at han ønsker at

sætte et aftryk i rummet. Under sin overgangsperiode talte han med historikeren Douglas Brinkley om John F. Kennedys berømte løfte fra 1961 om at tage til Månen før årtiets slutning. Nu kunne Trump og hans folk gøre noget lignende; kræve, at NASA sender astronauter i kredsløb om Månen før slutningen af 2019. *WP* fortsætter med at bemærke, at NASA havde planer om at afprøve sin nye raket, Saturn-V klasse SLS, med Orion astronautkapslen, i en ubemandet mission i slutningen af 2018. Der var ikke planlagt en bemanded mission før flere år senere – men nu har præsident Trumps administration beordret NASA til at undersøge muligheden for at tilføje astronauter til denne første opsendelse, med henblik på et bemanded kredsløb omkring Månen før slutningen af 2019.

Space News rapporterede den 24. feb., at associeret administrator for NASA, Bill Gerstenmaier, sagde, at undersøgelsen kunne være klar om en måneds tid. »Vi må undersøge, hvad vi i realiteten vinder ved at sætte mandskab på denne opsendelse. Fremmer dette virkelig i betydelig grad vores generelle evne til at komme frem til en kapacitet for at bringe mennesker, muligvis rutinemæssigt, til den umiddelbare nærhed af Månen og operere sikkert?« Associeret viceadministrator for NASA, Bill Hill, tilføjede: »Vi ved, at det vil kræve en betydelig mængde penge, som vil blive nødvendige ret hurtigt for at gennemføre det, vi må gøre.«

I relation hertil har præsident Trump endnu ikke annonceret sit valg til administrator for NASA, men *Space News* og andre medier hævder, at tre personer er under overvejelse som de mest sandsynlige: kongresmedlem Jim Bridenstine (R-OK), der aktivt fører kampagne for udnævnelsen; tidligere NASA-administrator Mike Griffith; og den højt dekorerede testpilot og astronaut Eileen Collins. Sidstnævnte har talt for det Republikanske Konvent, men støttede efter sigende ikke Donald Trump i sin tale; vi har intet andet kendskab til hendes synspunkter på nuværende tidspunkt, men vi ved en masse om de to andre.

Kongresmedlem Bridenstine har været pilot i flåden. En del af hans kampagne for NASA-stillingen var et substantielt blogindlæg fra 29. dec., »Hvorfor Månen betyder noget«. [<http://bridenstine.house.gov/blog/?postid=772>]

Selv om han ikke nævner Lyndon LaRouche, så baserer han sin politik for at vende tilbage til Månen som en base, hvorfra rummet kan erobres, på Ronald Reagans Strategiske Forsvarsinitiativ, som blev udtænkt af LaRouche.[1] Han går videre med at opfordre til udvikling af Månens resurser, på en måde, der minder én om Krafft Ehrlicke, og skriver for eksempel:

»Fra opdagelsen af vand-is på Månen og frem til i dag burde det amerikanske mål have været en permanent post med månefartøjer og maskiner, med lejlighedsvis bemandede missioner til at udføre forskning og vedligeholdelse, med det formål at bruge Månens materialer og energi til at nedbringe omkostningerne og forøge de amerikanske operationers kapacitet i rummet denne side Månen og det interplanetariske rum.

Dette er også det første skridt til bemandede missioner dybere ud i vort Solsystem. En permanent tilstedeværelse af mennesker på andre himmellegemer kræver anvendelse af resurser på stedet. Månen, med dens tre dage lange nødrejse tilbage til Jorden, repræsenterer det bedste sted at lære, træne og udvikle de nødvendige teknologier og teknikker for *in situ* anvendelse af resurser og en eventuel længerevarende tilstedeværelse af mennesker på Mars. Lykkeligvis begynder Rumopsendelsessystemet og Orion at teste i 2018. Dette system kunne, med et kommercielt landingsfartøj, hurtigt anbringe maskiner og robotter på Månen for at indlede denne økonomi i rummet på denne side af Månen. Med den rette ledelse fra præsidentskabet kunne mennesker vende tilbage på kort sigt; denne gang for at blive.«

Bridenstine konkluderer:

»Udnyttelse af rummet har transformeret menneskenes vilkår, inklusive, hvordan vi kommunikerer, navigerer, producerer mad og energi, udøver bankvirksomhed, forudsiger vejret og gennemfører katastrofehjælp. Alt imens mange af disse landvindinger er et resultat af privat investering og kommercielle markeder, så er de kun mulige, fordi USA's regering tog lederskabet og løb risici for disse kapaciteter. I dag oplever vi en renæssance for rumforskning ... Et fornyet fokus på at udnytte Månen kan være med til at fremme disse fremskridt og præstationer. De valg, vi træffer nu, kan for altid gøre Amerika til den fremtrædende rumfartsnation.«

Den anden kandidat, Mike Griffith, er velkendt for os. Efter en karriere som førende rumfartsingeniør og eksekutiv, var han den NASA-administratør, der trak sig tilbage, da Obama annullerede programmet Constellation, en annullering, for hvilken Lyndon LaRouche sagde, at Obama havde gjort sig fortjent til afsættelse ved en rigsret. Griffin er fuldt ud enig i en permanent tilbagevenden til Månen som en base for udforskning af Mars og derudover.

Wikipedia rapporterer: »I en forklaring for Kongressen om fremtiden for bemandede rumrejser, udtalte han, 'for mig er det ene, enkeltstående, overordnede mål for bemanded rumfart, den menneskelige bosættelse af Solsystemet, og sluttelig, ud over dette. Jeg kan ikke se noget mindre formål, der er tilstrækkeligt til at retfærdiggøre foretagendets vanskelighed, og intet større formål er muligt'. I sin forklaring var han ligeledes fortæller for tunge løfteraketter, udvikling af kernekraftssystemer til rummet, *in situ* resurseudnyttelse og billige, mellemstore transportfartøjer til lavt kredsløb om Jorden.« Ligesom præsident Trump sætter Mike Griffith spørgsmålstegn ved menneskeskabt global opvarmning og de forholdsregler, der tages imod den.

Alle de ovennævnte ting er i overensstemmelse med præsident Trumps egne synspunkter, som han har udbredt. Selv om hans kritikere fra den britiske imperiefraktion uophørligt

gentager, at præsident Trumps synspunkter og politikker skulle være en form for »gåde«, så er der i realiteten ingen præsidentkandidat i nyere tid, med undtagelse af Lyndon LaRouche, der har gjort sine politikker så krystalklare, som Donald Trump har gjort, og det gentagne gange.

For eksempel sagde kandidat Donald Trump til et møde i Sanford, Florida, den 25. oktober sidste år:

»Jeg vil befri NASA fra begrænsningen med primært at tjene som et logistikagentur for aktiviteter i lavt kredsløb om Jorden – 'big deal'. I stedet vil vi genorientere NASA's mission for rumforskning. Under en Trump-administration vil Florida og Amerika anføre vejen mod stjernerne.

En hjørnesteen i min politik er, at vi i betragtelig grad vil udvide partnerskabet mellem det offentlige og det private, for at maksimere mængden af investering og finansiering, der er til rådighed for rumforskning og udvikling af rummet. Dette betyder at opsende og operere store rumaktiver, lige her (i Florida), som giver beskæftigelse til tusinder og ansporer innovation og økonomisk vækst.«

I sin indsættelsestale den 20. januar sagde præsident Trump: »Vi står ved et nyt årtusindes fødsel, rede til at fravryste rummet dets mysterier, og til at befri Jorden for sygdommens elendighed.«

Uden Lyndon LaRouches utrættelige arbejde hen over så mange årtier kunne vi aldrig have opnået de muligheder, som i dag er så indlysende for alle, der ikke er totalt moralsk blinde. Uden Lyndon LaRouches lederskab for fremtiden, ville disse aldrig tidligere sete muligheder, som legemliggør alle de tidligere generationers drømme og forhåbninger, hvilket Krafft Ehrlicke forstod, have været forpasset og tabt. Virkeliggørelsen af disse håb kræver Lyndon LaRouches »Fire Nye Love«, fra juni 2014.[2]

Foto: (6. januar, 2017): NASA-astronaut Peggy Wilson ses her

under en 'spadseretur i rummet' under Expedition 50 om bord på den Internationale Rumstation.

[1] <http://schillerinstitut.dk/si/?p=6976>

[2] <http://schillerinstitut.dk/si/?p=1460> og
<http://schillerinstitut.dk/si/?p=16722>

**RADIO SCHILLER den 27.
februar 2017:**

**Hvad Trump bør sige ved sin
tale om nationens tilstand//
Ukraine//Rumprogram**

Med formand Tom Gillesberg

**POLITISK ORIENTERING den 2.
februar 2017:**

Vil Trump lave alliance med

Rusland og indføre Glass/Steagall – eller knuses af økonomisk kollaps?

Med formand Tom Gillesberg

Lyd:

Hvordan skaber man en renæssance?

Leder fra LaRouchePAC, 29. december, 2016 – Diskussionen mellem Lyndon og Helga LaRouche og Videnskabsteamet og Komiteen for Strategi tirsdag, 27. december, eksemplificerede processen, der karakteriserer en renæssance – og en nutidig, økonomisk genrejsning for USA. I denne dramatiske dialog kom den ene taler efter den anden frem med nye og varierende ideer – alle forskellige, men alle sammen fremprovokeret af en fælles, udtalt hensigt, og alle tenderende imod et implicit, fælles mål samtidig med at nære hinanden, som gnister af samme bål. Man bliver mindet om Platons beskrivelse af sin dialogmetode i skriftet »Syv breve«.

De var ligesom små strømme, der samledes i åer og sluttelig i store floder, altid ført frem af en usynlig, uhåndgribelig kraft. Hvilken kraft? Den største af alle kræfter: det selvopretholdende bekræftende, menneskehedens fælles mål. Hvordan går det til, at noget, som man på ét tidspunkt ikke

engang troede eksisterede, senere kan blive formålet med ens liv? Kan blive den mission, hvis betydning langt opvejer ens eget liv?

En generel modsætning i hele diskussionen, og som er særlig skarp i nutidens USA, var modsætningen mellem »kultur« versus »produktivitet«, som fejlagtigt opfattes som indbyrdes afvigende fra hinanden. Denne falske todeling går tilbage til Hegels løgnagtige skelnen mellem »Geisteswissenschaft« (humaniora) i modsætning til »Naturwissenschaft« (naturvidenskab) i det 19. århundrede. Det blev forværret af Bertrand Russells afskalning af videnskab, imod Einstein, med begyndelse i 1900. Franklin Roosevelt arbejdede med held på at overvinde det, indtil han i realiteten blev fjernet fra embedet af FBI, mens han endnu levede. Dernæst, efter Anden Verdenskrig, blev det yderligere opflammet af giften, der blev pumpet ud af Det britiske Imperiums Kongressen for kulturel frihed.

Kongressen for kulturel frihed i sit fulde omfang slog aldrig an i Sovjetunionen, selv om der var mange andre, alvorlige problemer; det er grunden til, at Friedrich Schiller synes mere respekteret i den sovjetiske satellitstat Østtyskland end i Vesttyskland. I sovjetisk tankegang var der altid overensstemmelse mellem produktivitet og det kulturelle niveau. Se den sovjetiske film fra 1972, »At tæmme ilden«, et stærkt fikcionaliseret portræt af rumfartshelten S.P. Koroljov. Instruktøren Daniil Khrabrovitskij blev af censuren tvunget til at ændre næsten alle fakta og navne, men han lagde så meget desto mere vægt på visse grundlæggende sandheder. Allerede næsten i begyndelsen af filmen forsøger den russiske, videnskabelige rumfartspioner Konstantin Tsiolkovskij lidenskabeligt at forklare den unge Koroljov, hvordan og hvorfor hele landets »kulturelle niveau« må bevæges langt, langt fremad, hvis landets fabrikker skal kunne producere kosmiske raketter, kunstige satellitter (»sputniks«) og rumfartøjer.

Det meste af det, præsident Putin gør, reflekterer hans højere standpunkt om denne kamp for at opgradere russisk kultur, som det for eksempel reflekteres i hans konference ved årets afslutning.

Inden for rammerne af det nye, internationale paradigme, skabt af Vladimir Putin og det kinesiske lederskab, og efter dumpningen af Bush-Obama-diktaturet, er en renæssance og en økonomisk genrejsning i USA – én og samme sag, set fra to forskellige synsvinkler – nu umiddelbart på dagsordenen, hvis vi handler for at frembringe dem.

Foto: Prima ballerina ved Bolsjoj-balletten i Moskva Maria Alexandrova varmer op i det historiske teater før en forestilling. Foto fra 2013.

Putin har transformeret både Sydvestasien og Østasien hen imod udvikling; Vil Amerika følge trop?

28. december, 2016 – Mens Obama fortsat demonstrerer, at han er »politisk afdød«, som Lyndon LaRouche udtrykker det, og kaster tordenkiler fra sin politiske kiste, som om han stadig var »dræberkongen« fra før, udstedte nyvalgte Trump i dag et tweet, hvor han fordømte de »mange inflammatoriske udtalelser og vejspærringer«, som kommer fra Obama. Obama har meddelt, at han snart vil annoncere »forholdsregler til gengældelse« imod Rusland for fantasifostret med Putins angivelige tyveri af

valget, i håb om, at han kan underminere Trump-teamets plan om at gøre en ende på galskaben.

Men, Putin har ikke spildt tiden med at fumle rundt med det amerikanske valg. Hele Mellemøsten er blevet transformeret af hans succesfulde intervention i Syrien, der har vendt stormløbet fra de saudisk-britisk sponsorerede terroristnetværk. Ødelæggelsesprocessen imod Irak, Libyen og Syrien – de tre stærkeste, sekulære, antiterrorist-nationer i området, er nu slut. Undervejs er der dukket beviser op allevegne for, at Obama har bevæbnet terroristerne – russiske sappører, der rydder miner fra det befriede Aleppo, annoncerede i dag fundet af et terrorist-våbenlager, proppet med amerikanske, tyske og bulgarske våben, mens den tyrkiske præsident Erdogan annoncerede, at han havde sikre beviser for USA's bevæbning af selve ISIS.

Men, hvad der er vigtigere, så har kombinationen af den russiske rolle i Syrien og Putins nylige besøg i Japan transformeret begge områder og forenet dem bag kendsgerningen om et nyt paradigme, baseret på udvikling. Den østrigske mellemsteksperit Karin Kneissl kom i dag med den indsigtfulde pointe, at Ruslands evne til at hjælpe den syriske regering med at knuse terroristtruslen på dramatisk vis blev fremhjulpet af Kinas »den bløde magts strategi« og bringer den Nye Silkevej ind i regionen og således skaber jobs for de millioner af unge mennesker, hvis fremtid var blevet tyvstjålet af Bush' og Obamas krige, og som skaber potentialet for, at de millioner af flygtninge kan vende tilbage til produktive beskæftigelser i deres hjemlande.

I dag pegede Lyndon LaRouche på Putins højst succesrige besøg til den japanske premierminister Shinzo Abe i denne måned, hvor han igangsatte enorme, fælles udviklingsprojekter i det russiske Fjernøsten, og endda på de omstridte Kurilliske Øer, og som således forbereder vejen for en fredstraktat mellem Rusland og Japan.

»Dette er ikke blot en lokal aftale«, sagde LaRouche. »Det vil stimulere væksten ikke alene i hele Asien, men det vil stimulere hele verden.« Abe besøgte Pearl Harbor tirsdag sammen med præsident Obama, hvor førstnævntes udtalelser kun kunne forstås som en advarsel til USA om ikke at følge Obamas vanvittige konfrontation med Rusland, men derimod gå sammen med Japan og med Kinas Nye Silkevejsproces for at skabe et nyt paradigme for fredelig udvikling for menneskeheden.

LaRouche Political Action Committee (LPAC) er i færd med at forberede en opdateret rapport om »USA tilslutter sig Den Nye Silkevej – en Hamilton-vision for en økonomisk renæssance«. Rapporten vil gennemgå det utrolige tempo, i hvilket udviklingsprojekter er blevet igangsat i hele verden i 2016, under Kinas Bælt-og-Vej-initiativ og dermed relaterede bestræbelser fra Ruslands og Indiens side, og fremlægge for det amerikanske folk, og Trump-teamet, at USA kan og må deltage i denne revolutionære proces. Ikke alene kan en genoplivet amerikansk industri i stor stil bidrage til disse globale projekter, men den smuldrende, amerikanske infrastruktur kan også selv blive genopbygget, med nye, storstilede projekter inden for vand, transport, et genoplivet rumprogram og videnskabelig udforskning på den menneskelige videns fremskudte grænser.

Magten hos det finansielle oligarki, der har påtvunget verden sin vilje, har nu mistet kontrollen over det meste af verden uden for de transatlantiske nationer, og dets magt dér står nu på højkant. Deres finansielle kartellers bankerot kan ikke længere udskydes, og deres befolkninger er i en tilstand af oprør, som de miskrediterede oligarker afviser som »populisme«. Raseriet imod deres onde nedskæringspolitikker, og imod deres fremstød for krig imod Rusland og Kina, er åbenbart overalt i Vesten. Dette raseri må finde sit fokus i positiv hævde af sund fornuft, baseret på fremgangsmåden med LaRouches Fire Love: underkast kartellerne konkursbehandling iflg. Glass-Steagall; skab nye

kreditinstitutioner efter Hamiltons model; målret kreditudstedelse til genopbygning af industri, landbrug og infrastruktur; og stimuler vore borgeres kreative evner, for at virkeliggøre fusionskraft og rumforskning, og for skabelse af en fremtid i overensstemmelse med menneskeværdet.

Foto: Kesha Rogers fra LaRouche Komite for Politisk Strategi (LPAC) ved NASA's Johnson Space Center, (Houston), i januar 2016. Se hendes artikel: <http://schillerinstitut.dk/si/?p=11543>

Den presserende opgave for det nye år: Sæt dagsordenen for USA

Leder fra LaRouchePAC, 27. december, 2016 – I denne uge udgav Kina sin rapport, »Kinas aktiviteter i rummet i 2016«, med en gennemgang af rumprogrammets præstationer igennem de seneste år, og med en fremlæggelse af planer for den kommende periode, med det formål, lyder rapporten, at tjene »menneskehedens utrættelige forfølgelse af en fredelig udforskning og anvendelse af det ydre rum. Kina står ved en ny, historisk startlinje og er fast besluttet på at fremskynde udviklingen af sin industri og aktivt udøve international udveksling og internationalt samarbejde omkring rummet således, at resultater fra aktiviteter i rummet vil tjene og forbedre menneskehedens trivsel i bredere omfang ... «

I skarp modsætning hertil befinder USA og det transatlantiske område sig i et økonomisk sammenbrud, der udgør en stor fare for hele menneskeheden, og de fortsætter desuden med at forfølge den selv samme politik, der var årsag til dette

sammenbrud.

Nærmere bestemt, så finder der i øjeblikket et opgør sted mellem Den europæiske Centralbank (ECB) og Italien over Banca Monte dei Paschi di Siena (MPS), som truer med at bryde ud i kaos. I denne uge kom det frem, at ECB har beordret MPS til at fremskaffe – genkapitalisere – 8,8 mia. euro, og ikke de tidligere 5 mia., som den italienske regering har arbejdet på at fremskaffe. Befolkningen er rasende.

Den eneste fornuftige respons til alt dette er at dumpe det døde system ved at indlede en Glass-Steagall reorganisering og etablere et ordentligt banksystem. Udsted kreditter til prioriterede, produktive aktiviteter og promover den økonomiske virkning, med videnskab som drivkraft, af at fremme arbejde omkring rummet og omkring gennembrud inden for fusion. Dette fremlægges i Lyndon LaRouches forslag fra 2014 med de »Fire Love«, som vi vil præsentere i den kommende, nye brochure fra LaRouchePAC til masseomdeling – en opdateret version af brochuren »USA går med i den Nye Silkevej; en Hamilton-vision for en økonomisk renæssance« (2015).

Dette program må sættes øverst på dagsordenen i USA, og ligeledes i Europa og andre steder, og det må ske omgående. Det er desuden ligeledes presserende nødvendigt at formidle videnskaben bag de 'Fire Love'. Se tilbage og studer LaRouches gennembrud inden for metodologi i årtiernes løb. For eksempel, hans koncept med potentiel relativ befolkningstæthed; hans koncept med energigennemstrømningstæthed; hans koncept med den 'produktive platform' – og ikke blot infrastruktur.

I dag bemærkede Helga Zepp-LaRouche, at det, man ser i den netop publicerede kinesiske rapport om rum-infrastruktur, faktisk er, at man har taget halvdelen af Lyndon LaRouches forslag for en økonomisk platform og projiceret det ud i rummet. Det er meget rigt og håbefuldt.

Den 3. januar vil den nye, 115. Kongres træde sammen i

Washington, D.C. De skal mærke presset for at handle. Den 6. januar vil alle kongresmedlemmer være til stede for at gennemføre protokollen med at optælle valgmandskollegiets stemmer og officielt erklære valget af Donald Trump, hvis kampagne red ind på en bølge af befolkningens afsky for den nuværende politik med økonomisk destruktion og krig. Vi må nu sætte dagsordenen for, hvad der må gøres for at gøre en ende på denne befolknings trængsler, fortvivlelse og vrede.

Lyndon LaRouche talte om denne bydende og presserende nødvendighed: »Læg pres på kongresmedlemmerne for at få tingene til at ske.« Han sagde, »Vi må opbygge mennesker, der blev ødelagt af det, som Bush-familien og Obama gjorde. Det er spørgsmålet.« Han talte om Franklin D. Roosevelt og sagde, »Se på, hvordan FDR var foregangsmand for nye fordele for USA's befolkning« og bemærkede, at FDR og hans politik dernæst blev knust. Men, »vi har en latent mulighed. Vi kan få det tilbage«. Ideen er, at »vi må genopdrage. Brug redskaber til at gøre folk kreative ... Se, hvad FDR opnåede. Det må gøres klart.«

NYHEDSORIENTERING   DECEMBER
2016:
Helga   Zepp-LaRouche   i
København:
Donald Trump   og   Det Nye

Internationale Paradigme

Den 12. december 2016 var Helga Zepp-LaRouche – Lyndon LaRouches hustru, Schiller Instituttets grundlægger og en international nøgleperson i kampen for et nyt globalt udviklingsparadigme – særlig gæstetaler ved et Schiller Institut/EIR-seminar på Frederiksberg med titlen: »Donald Trump og det Nye Internationale Paradigme«. Blandt deltagerne var diplomater, aktivister og repræsentanter for diverse danske og internationale organisationer.

Arrangementet blev indledt med fremførelsen af en kendt traditionel kinesisk sang, Kāngdìng Qínggē (Kangding Kærlighedssang), af Feride Istogu Gillesberg (sopran) og Michelle Rasmussen (klaver). Dernæst introducerede formand for Schiller Instituttet i Danmark, Tom Gillesberg, Helga Zepp-LaRouche, som på smukkeste og mest optimistiske vis førte publikken igennem en tour-de-force af den nuværende politiske situation med såvel befolkningens afvisning af det nuværende paradigme gennem Brexit, Hillary Clintons valgnederlag til Donald Trump og det italienske "Nej", som et forsøg på at skabe kaos (og krig) inden Donald Trumps indsættelse den 20. januar. Dertil kom en fremstilling af det nye globale paradigme, som allerede er ved at overtage verden, illustreret ved Kinas politik for Den Nye Silkevej – som den kommende amerikanske administration skal finde sin plads i – og den videre udvikling, der er nødvendig, hvis menneskeheden skal finde sin sande identitet. Hele talen og den efterfølgende diskussion kan ses, høres og læses på: www.schillerinstitut.dk/si/?p=16773.

Download (PDF, Unknown)

Samarbejd med Rusland for at mestre atomkernen, og rejs ud i rummet! LaRouchePAC Internationale Webcast, 16. december, 2016

Medierne svirrer med historier om, at den russiske præsident Vladimir Putin hackede de amerikanske valg. Vi får kommentarer fra Lyndon LaRouche om hele denne larm, og vi hører fra et medlem af Efterretnings-veteraner for Sund Fornuft (VIPS), tidligere senator fra Alaska, Mike Gravel, om disse beskyldninger, samt om, hvad vore relationer med Rusland og Kina bør være. Dernæst bevæger vi os ud i rummet, med overvejelser over behovet for fælles, internationalt samarbejde om forsvar af Jorden mod sådanne kosmiske trusler som vildfarne asteroider og kometer, samt diskuterer den moralske forpligtelse over for fremskridt og videnskabelig opdagelse, der i sig har potentialet til at forene nationer på basis af et nyt grundlag for internationale relationer mod fælles, menneskelige mål!

Engelsk udskrift:

We Need To Develop a Platform of Economic Activity that Makes Mankind an Active Force in the Solar System!

LaRouche PAC Friday Webcast, December 16, 2016

JASON ROSS: Hi there! It's December 16, 2016, and you're joining us for our Friday LaRouche PAC webcast. We're

recording

today at 3:30 in the afternoon. My name is Jason Ross; I'll be the host today. I'm joined in the studio by Ben Deniston and via Google Hang-outs by Kesha Rogers, member of the LaRouche PAC Policy Committee.

So, the world has presently undergone a tumultuous sea-change in its orientation; away from the trans-Atlantic world of wars, of economic stagnation. We've seen this recently in such votes as the Brexit vote in England, which was a repudiation of that orientation; we've seen it in the election of Donald Trump in the United States, which certainly a repudiation of what Obama had represented and what Hillary was seen as being sure to continue. Instead, we're seeing something much better come about in potential, which is the war avoidance strategy from Russia and the economic cooperation being put forward by China through the Belt and Road initiative; which is the Chinese policy initiative which has come as a result of decades of organizing by Lyndon and Helga LaRouche and their associates for a policy which they had called the Eurasian Land-Bridge and which has now become the New Silk Road, and as China calls it, the Belt and Road initiative for cooperation on economic projects internationally.

This isn't something that the trans-Atlantic financial and military power is taking lying down. Instead, the use of war,

of
murder, of destabilization to prevent such cooperation has
been
put into place; as we've seen with the disastrous military
policy
of Obama, for example, and of George Bush before him. Over
the
past few weeks, this has taken a turn with an increasing
drumbeat
of stories about Russia hacking the US election; of stories
coming out, not backed by hard evidence, but by hearsay and by
appealing to the words of authorities that we can presumably
trust, that Vladimir Putin threw the election to Donald Trump
by
hacking the DNC and the emails of John Podesta, and I suppose
controlling the thoughts of everybody who voted for Donald
Trump.
This has been going on since the summer; this is when the DNC
first announced that its email system had been compromised.
At
that time, in discussions around this, the Secretary General
of
NATO, Jens Stoltenberg, said "A severe cyber-attack may be
classified as a case for the alliance – NATO. Then NATO can
and
must react. How? That will depend on the severity of the
attack." So, putting it on the table that cyber-attacks can
be
met with military responses by NATO. In October, the famous
James Clapper, who said that the US was not wittingly
collecting
material on millions of Americans when asked by Senator Wyden,
Clapper – along with the head of Homeland Security – said in
October that "we believe, based on the scope and sensitivity
of
these efforts, that only Russia's senior-most officials could
have authorized these activities."

Over the past weeks, we've seen front-page articles in the {New York Times}, the {Washington Post}; for example, last Friday the {Washington Post} without naming any sources or pointing to any specific facts, wrote that "The CIA has concluded, in a secret assessment, that Russia intervened in the 2016 election to help Donald Trump win the Presidency, according to officials briefed on the matter." So, no named sources. On Monday, plans were announced to have the Electors of the Electoral College briefed by the intelligence agencies on foreign interference in our elections; basically trying to call into question the election itself and the laws governing Electors. Just yesterday, on NPR's "Morning Edition", President Obama said, "I think there is no doubt that when any foreign government tries to impact the integrity of our elections, that we need to take some action. And we will; at a time and place of our choosing. Some of it may be explicit and publicized; some of it may not be. But Mr. Putin is well aware of my feelings on this, because I spoke to him directly about it." That's what Obama had to say yesterday; he spoke about it more at his final press conference at the White House today.

So, we reached Lyndon LaRouche for comment about this, this morning; and I'd like to play for you his response:

LYNDON LAROUCHE [recording]: Those words in his mouth

are,
as far as they're there, that's a threat to murder people; to murder people of importance. Because this is the way Obama's stepfather taught him, and the way that Obama operated in killing people on Tuesdays during that episode period. So, the point is, the threat is murder; and the best thing to do is say, publicly, that the nations of the planet are now threatened by Obama's plan for mass killing of people. And that has to be said; because that's what that guy has always done, since his stepfather trained him. Obama is a killer; and therefore, he's not going to let things get by peacefully. Obama will kill, unless somebody stops him. That's the reality here. All the details and so forth, and things of your back and forth, really don't amount to much right now. Many of the people who are leading the effort of developing the world program don't need to be stirred up. It's only Obama's crowd that are dangerous; and they will kill. Therefore, it's important for those who are waiting for their opportunity but are not going to ask for it; that's where the problem comes in. Once Obama, with his crowd, starts killing people, that's going to be a bloody mess; and that's going to be the kind of thing that threatens the people of the United States and others right now. He's made it clear; the signals are all there. Obama is still going for a kill against the people of the United States and others.

ROSS: So, there you have LaRouche's views on the

expected

response for Obama to take his usual course of killing to get his way on things.

Now, on Monday, the VIPS group – the Veteran Intelligence Professionals for Sanity – released a memo called "Allegations of Hacking the Election Are Baseless", in which they gave their reasons for coming to that assessment. We interviewed a leading member of the VIPS group, former Senator Mike Gravel – former Senator from Alaska – to get his take on this; and we can play that for you now.

Mike Gravel is one of the signers of a letter that was released by the Veteran Intelligence Professionals for Sanity a couple of days ago in response to the {New York Times} and the general media tumult around Russia hacking the elections, Russia denying Hillary Clinton the Presidency; that she deserved as a gift from God. So, I'd like to ask Senator Gravel, who is a former adjutant top-secret control officer for the Communications Intelligence Service, and a special agent of the Counterintelligence Corps; and in addition being a former Senator from Alaska. Senator Gravel, could you tell our viewers what you think of this notion that Russia hacked the election and determined the outcome of our Presidential election here in the US?

SEN. MIKE GRAVEL: First off, it's ridiculous! It's far-fetched ridiculous! We know – and here we can be grateful to

Edward Snowden – that the United States' capability, along with their partners in Britain, have the capability of vacuuming up {every single communication in the world}. That means that the NSA has {all} of Hillary's emails; has {all} of the communications between the US and Russia. And so for the government to come out and say via the intelligence community, that this is all instigated by Russia, is just part of the demonization that we've seen taking place about Putin and Russia, as part of a plan in the United States to have regime change in Russia. Believe it. We're seeing what's happened in Syria with regime change, which is hundreds of thousands of people displaced and killed. And now we know that it was the US that financed the coup in Kiev, that unseated Ukraine's duly-elected President, who was favorable to Russia; which, of course, is normal, since they are neighbors and were essentially one country at one point. And so we destabilized that, and that was admitted to by the Under Secretary, Victoria Nuland, who's still there; was there under Clinton. She admitted that the United States had spent \$5 billion over a 10-year period, to destabilize the government of Ukraine. We succeeded.

Then, of course, as a reaction to that, when Russia had to continue its fresh-water port, which is Sevastopol, which became under threat, they protected it by annexing – {re}-annexing, let's put it that way – because it was part of Russia before.

It

was given away by Nikita Khrushchev several years ago.

So, in point of fact, we have all the knowledge in the NSA.

Maybe the NSA doesn't talk to the FBI, or doesn't talk to the CIA. I don't know. We've had this problem in 9/11, with nobody connecting the dots; and may have that same problem right now. But there's no question that the United States government does more activity in the cyber world than {anybody else}. Russia is

probably a distant second. China is a distant second. But there's

nobody that holds a candle to what we're capable of doing.

So, for our government to turn around – or {elements} within our government let's put it that way – to turn around and

say that the Democratic Party was hacked and these hacks were given to WikiLeaks who then released them; well, it seems odd that the American government would have to be partners of WikiLeaks to let this stuff out. What seems more likely, is that

somebody within the government, whether rogue or intent, saw this

as an ability to try and embarrass Russia; embarrass Putin, and

to save face for Hillary, who was promptly losing the election with her skullduggery.

As a result of this, we now see the {New York Times} – and

this should not surprise us – the {New York Times} and the {Washington Post}, the two major national newspapers of note, have done a lot of disinformation over the years, and I think this is just one more instance of that disinformation coming out

of the {New York Times}. Keep in mind it's the {New York Times}

that ginned up the war to invade Iraq. You can take your

credits

from there, as to what they're capable of doing when they put their mind to it.

So, that's essentially what I think is the case. Here too, we have enough people with skills and knowledge, particularly with our group, the former intelligence officers in the government, very senior intelligence officers – because none of us are spring chickens – to be able to question what has been put out, and say that this doesn't seem accurate, and doesn't make sense.

ROSS: So, that interview took place on Wednesday; the same day the {New York Times} ran a front-page story – "Hacking the Democrats: How Russia Honed Its Cyber-power and Trained It on an American Election". So, it's half the front page; four full pages inside. That same day, Sam Biddle at the {Intercept} put out what had been amassed as all the public evidence that the Russian government was behind the hack; pointing out that it's not enough evidence. Comparing it to earlier invasions, such as when people working with the Chinese PLA hacked American industrial firms, the Department of Justice put out a 56-page report detailing all the specifics of how it happened; or when North Korea hacked Sony, the evidence was put forward. This time, though, it's just the say-so of intelligence officials.

All of this might look like it's a bunch of flailing around to explain the electoral defeat by blaming anybody except for the terrible candidate that the Democrats had, but it's much more than this. You have to remember, this isn't just domestic theatrics; the case is being made for – as Obama put it – a

revenge attack or some kind of answer being made to Russia in some way or another. That is, threatening a nuclear-armed nation over allegations that have not been backed up with any specific evidence and frankly, of accusing Russia of things that the US admits to doing all the time. So, we asked Senator Gravel, what was the intent; why the anti-Russian hysteria? Is this just about the election? What's the push for this? This is what he had to say:

SEN. GRAVEL: The intent is to sabotage the potential new relationship [with Russia]. That's what the intent is. But here too, I think Trump has his own areas of expertise in this regard. And the new Secretary of State designate, Rex Tillerson, he also has a great deal of experience with the Russian leadership. And so, as a result of that, they're going to dictate their own policy.

What we see right now, is the last regurgitation of a failed policy, one that was very dangerous. In demonizing Putin the way we've done in American media, Western media, and then turning around and levelling the charge at them that they are trying to destabilize Western and Eastern Europe, is ridiculous. I know of no instance – and I would question anybody to quote an instance – where Russia has threatened anybody in the last decade in

Eastern Europe and Europe proper. He sells them oil and gas; why would he want to destabilize his customers? It makes no sense at all. But to the neo-cons, who are intent on trying to protect the hegemonic position of the United States in the world, {this makes a lot of good sense for them}. They need to demonize Russia and Putin, they need to demonize Xi and China, and assert our military prowess in the world. We have a significant economic position in the world, and these militarists feel they've got to shore that position up, with militaristic policies that make no sense at all.

What they should be doing, is joining with China in the Silk Road (One Belt, One Road) to raise the economic level of the world to a higher level, and that would be the biggest contribution we could make to the well-being of people around the world, and to the issue of having world peace. That's what we should be doing. But that's not what's happening. What's happening is what we learned from the study of the Thucydides Trap, where the power which is the global power – which is the United States – is now facing the problem of an ascending power like China moving in and surpassing us. Well, our egos may not be able to take that, but certainly the people of the world could take it; because it would mean greater economic activity, on the part of China.

So, it's all mixed up with this insanity that exists within

the American government, by a group of people called neo-cons. They start with Cheney. They go from Cheney/Rumsfeld, that crowd, into the present group of neo-cons. Here you have a person like John Bolton, who's being considered for the Number Two man at the State Department. I can't think of a person who's more idiotic, as a neo-con, than John Bolton. I think Bush is just wantonly picking people, hither and yon, to satisfy the conservatives.

I think what they're going to find is when these conservatives attempt to assert policy positions that are at variance from Donald Trump, they're going to find they're short-lived. He'll fire them. He's done that on TV and he's used to that. "Give me the wrong advice, you're fired." That's what you're going to see from a President who's going to be tweeting. He's going to be tweeting his policies to the American people and the world, all by himself, in his room, with his little computer.

ROSS: You know, if you have time for one more question, I'd like to ask you about China, which you brought up. One of Trump's recent appointments was the former governor of Iowa, which is a state that President Xi Jinping of China has close ties to, having lived there for years, studying agriculture when he was a lower-level figure in the government. You brought up the One Belt, One Road as a potential for the US to be involved in. It's currently something that, under the Obama administration, the US has been opposing. The US did not join the Asian Infrastructure Investment Bank; the US urged other

nations not to join it as well. What would you see as the proper or the best – what should the US role in the world be? What should US relations with China in particular be with regard to this program?

SEN. GRAVEL: Well, the U.S. role should, first and foremost, rests upon economic activity – raising the quality of life for the people in the United States and for the people in the world. That's the goal that China has set with respect to its One Belt, One Road.

We oppose that because we are refusing to accept the fact that China is the ascendant power, and that within a couple decades, will be the Number One economic power in the world; but not the military power. If you just look at the amount of money they're spending, they spend about 10% of what we do on our defense posture. As a result of that, it demonstrates they have no interest in becoming the military predominant power in the world. They're ceding that to the United States.

But that, of course, is not all that attractive, as you saw in the Pivot to Asia. Thank God that we have a new President, Duterte, in the Philippines, who is now creating a rapprochement to China, which is the most enlightened thing they could do. Their future is not with the United States; their future is as a player in the economy of South Asia. That's what a rapprochement with China portends – that both the Philippines will be the recipient of extensive One Belt, One Road financing to raise

the
standard of living in the Philippines, which used to be
superior
to many of the other countries in Asia, and is now in the
lower
brackets.

My recommendation is the United States and the new
administration would be
Trump negotiating his "deal." And the deal he can negotiate is
that, yes, the United States will join with China, and will
raise
the economic threshold of the world.

ROSS: That sounds like an excellent direction for the
US.
I was wondering, do you have any other final thoughts you'd
like
to leave for our viewers?

SEN. GRAVEL: No, not at all, except to thank the
LaRouche
organization for doing good work in advancing the cause of
peace,
and in advancing the cause of economic growth. The only way we
going to bring about world peace is when we raise the standard
of
living of the people throughout the world. Again, thank you
for
the good work in that regard.

ROSS: Senator Mike Gravel, thank you very much.

SEN. GRAVEL: You're welcome.

ROSS: While keeping up front that assessment from
LaRouche
that Obama the murderer is not going to take this transition,
take this shift lying down, and the use of the Russian hacking

business as an opportunity from their perspective to create conflict, let's switch gears and discuss more about what that better future ought to be; what our positive policy is. I'd like to turn it over now to Ben Deniston.

BEN DENISTON: Thanks, Jason. This should serve as a useful counterpoint, I think, to everything we were just discussing here. In the recent weeks, we've had some discussions with Lyndon LaRouche about the prospect of bringing the principle of the SDI – Strategic Defense Initiative, or in its modern form, the Strategic Defense of Earth; bringing that principle back onto the table in this potential new strategic environment where, assuming Obama doesn't get his way and doesn't start thermonuclear war before the next President even has a chance to take power, we could see a new alliance emerging between the United States, Russia, and China. And setting aside this insane geopolitical framework of viewing these nations as our adversaries and doing everything we can to undermine their growth and development and rise to world prominence. Mr. LaRouche was very supportive of this being a time in which the Strategic Defense of Earth policy can come back as a real pillar of a new security architecture for the planet; which was also a focus that Helga Zepp-LaRouche had when we were discussing it with her earlier in the week as well. This can be a critical pillar for how the security, the defense, the military institutions of nations in this new era, coming together and cooperating on

the

new challenges, the common threats and issues that face all nations. The reason why I say this is a principle, is because we're in a new – I would really say for the past couple of generations – a new historical phase for mankind in this thermonuclear age. We've reached the point where if we continue

a geopolitical, imperial policy where a leading power tries to maintain control at all costs, you're at the point where if that

goes to full-scale war as it has in past periods, past centuries,

you're talking about the annihilation of mankind. You're talking

about a new phase of mankind, where full-blown warfare now has the ability to wipe out civilization as we know it. That's been

an historically new environment that mankind has been dealing with in the past generations. Now, we're seeing the potential for a build-up around that kind of war to be put off the table;

put on the back burner around a new administration. But what we're talking about with this Strategic Defense of Earth and in

the context of the broader exploration of space, the joint development of space which Kesha will have some comments on in a

little bit. This needs to become a central positive issue that

we rally nations around; it can't just become "Let's not have war

or conflict because it's bad"; but "Let's have a positive, truthful conception – a real principle – of what are the issues

that face all nations together, that we should be rallying around

in cooperation."

That was LaRouche's SDI originally; {LaRouche's SDI}, not necessarily the program that got implemented to some degree. But LaRouche's idea of the SDI, which was a joint open cooperative program with the Soviet Union; sharing technologies and capabilities, and jointly developing new capabilities to – as Reagan said – "render the threat of thermonuclear weapons impotent and obsolete." We'd actually be working with the Soviets to do this; and Mr. LaRouche recruited Dr. Edward Teller, President Reagan around this idea. These were not hippie, flower-wielding peaceniks; these are not people that just ran around saying "No war. War is bad." These are pretty serious, staunch conservative Cold Warriors to a certain degree; but they recognized the truthful validity of what LaRouche was developing around his idea of the SDI. Mankind had reached a point where we needed positive, collaborative, joint development of these kinds of capabilities for the common aims of nations. Mr. LaRouche came incredibly close, in collaboration with Reagan, Teller, and others, to really overturning the strategic framework back in the '80s with that program.

But that hasn't really gone away. We've discussed this on shows in the past, but it's worth just reminding people that in the '90s, right in the aftermath of the attempt to get the full SDI program, there was kind of a re-emergence of the same idea around the defense of Earth. The recognition at that time –

in
the early '90s – that the Earth is actually incredibly
vulnerable to asteroid strikes, comet strikes; and we should
actually be looking at what the heck we can do on this planet
to
defend the planet from these kinds of potential disasters.
That
was something that Dr. Edward Teller, in direct collaboration
with other veterans of the SDI and their direct counterparts
in
Russia, took up as a major focus in the '90s. You had a whole
series of conferences and investigations, and proposals
really,
for the same type of joint open cooperation between the
defense
institutions and related institutions in the United States and
Russia for cooperation around this common threat of the
defense
of Earth from not only missiles, but missiles coming from the
Solar System; these asteroids. Unfortunately, it didn't fully
go
through at the time. We had the continuation of this
geopolitical framework, which has obviously continued through
Bush and now Obama. But this issue has come back up again.
It
was in 2012 that the Russians refloated the offer, and it was
named the Strategic Defense of Earth in some of the news
coverage. Direct, explicit opposition to the US and NATO
advancing their missile defense systems towards Russia's
borders
into Eastern Europe. They said, why don't we have a joint
cooperative program for a Strategic Defense of Earth against
the
threats of asteroids and related issues? Now, today, again
with
the prospect of a real shift in the United States, assuming we
can contain Obama and he doesn't return to his murderous

streak

and orientation as Mr. LaRouche has warned, we could actually see

this principle emerge and become a central pillar of a new historical era today.

So, we thought it would be appropriate today, kind of as a

counterpoint, to start to put some of this issue back on the table. I wanted to start just by illustrating some of what these

threats are; what we're facing in terms of the threats to the Earth from these objects in our Solar System. If we go to the slideshow, we have a first graphic [Fig. 1] illustrating just the

reality that these impacts happen; and they happen quite frankly

a lot more frequently than people probably tend to realize.

In

the animation, you can see the famous, very well-documented, surprise Chelyabinsk impact over Russia. Which we had no warning

about; we did not know was coming. This frankly very small asteroid came in and impacted with such a high speed – which is

characteristic of all of these collisions in the Solar System. A

lot of the energy release is due to the fact that these speeds are incredibly fast. When you get an impact of two orbiting bodies in the Solar System, you tend to get massive energy releases, explosions. Here you had a very small object intersecting the Earth; slamming into the atmosphere and releasing the energy of a small nuclear explosion as it hit.

This, I think, awakened a lot of the world to the reality that these kinds of things do happen, and we have no defense. One,

we

didn't even see this one coming; and two, if we had seen it coming, we have no demonstrated, developed capability to

defend

the Earth from these kinds of challenges. I'd like to point people to on this graphic additionally, from some data that's been released in the relatively recent period, we can see in this

map of the world, an illustration of many smaller meteor impacts

into the atmosphere that have occurred just between 1994 and 2013. The Chelyabinsk impact was the largest in this time range;

these all were smaller than the Chelyabinsk impact, but these were still large explosions in the upper atmosphere. You can see

that they've painted the entire Earth over the course of this time period; just to illustrate the fact that these impacts are

constantly occurring.

Just to give another sense of defending the Earth from these

asteroids, here is a schematic of the inner Solar System [Fig. 2]. You can see Jupiter's orbit as the farthest orbit out there;

obviously then comes Mars, and Earth's orbit is a little bit darker than the other orbits. All of these blue lines – assuming you have high resolution to see the details of this visual – this blue haze you might see is actually composed of over 1400 orbits of asteroids that are specifically classified as

particularly hazardous asteroids. That is, asteroids whose orbits cross the Earth's orbit at some point and create the potential for there to be an intersection where the asteroid is

at the intersection at the same time as the Earth, and you have

an impact, a collision. You can see here how crowded the inner

Solar System is.

Fortunately, among these that we know of, none of these are expected to hit in the next century or any foreseeable timeframe as far as we know. This alone looks pretty dense, pretty packed in the inner Solar System here. What people should really get their mind around is, this is a tiny fraction of what we expect to be out there.

We can see here, if we take a little bit more complicated graphic [Fig. 3] and break it down, there are literally hundreds of thousands to millions of asteroids of the size of the Chelyabinsk meteor or bigger that we have not discovered. Based on our understanding of the distribution of asteroids of different sizes, we know that they're out there; we just don't know where they are. We don't know which ones might impact, which ones might not. We don't know when the impacts would be.

Here is a depiction [Fig. 4], you can see the relationship between, on the horizontal axis in a logarithmic scale, different sizes of near-Earth asteroids. On the far right, you can see the very large ones in the range of kilometers across in diameter, all the way down to sizes of meters. On the vertical axis, you can see the expected estimates of the distribution, the number, of near-Earth asteroids of those sizes. You can see for the very large ones, we believe there are not very many; but as you start to get to smaller sizes, you get a geometric growth in the

number
of near-Earth asteroids of these different sizes. You can
also
see depicted the scale of the damage that would be inflicted
on
the Earth if it were to hit over an unlucky location. The
Chelyabinsk impact being pretty much the smallest size that
would
not – kind of representing a lower limit on what doesn't do
huge
amounts of damage. But if it were just a little bigger, that
could have caused really catastrophic effects for Chelyabinsk,
Russia – that region. In this range, what people sometimes
call
a "city-killer" range; the size of object that would release
the
energy of a large thermonuclear explosion, we've discovered
maybe
1% of the near-Earth asteroids in this size range.

While NASA has done a good job of finding and
discovering a
number of the larger objects which can do damage over a large
fraction of the Earth if not effect the entirety of the Earth;
we've found a good number of those for the asteroids in
particular. But as you start to go to these smaller sizes,
we've
barely scratched the surface. As dense as you think this
previous graphic is in terms of the number of bodies out
there,
there are orders of magnitude more that could do serious
damage
that we just don't know about. Again, the first step is
knowing
where they are and when they might hit; the second step is
actually having a defense capability. We've not really done
anything besides general studies and theoretical
investigations

on that front. So, this is still an open, unanswered challenge.

But this is kind of just the first step in a real defense of the

planet Earth from these types of cosmic challenges. As people are probably aware, you also have the issue of comets. This really grabbed people's attention in the mid '90s when mankind sat on the planet Earth, looked to Jupiter, and watched a massive

comet that had broken apart into a series of fragments as you can

see in the upper graphic [Fig. 5] there, collide with Jupiter.

In the moving animation, you see the explosion of one of these fragments as it impacted Jupiter's surface. The other bright object is one of Jupiter's moons; but this is an image in the infrared where you can see the effects of these energetic types

of activities more clearly. In the purple image, you can clearly

see the effects of the impact on the surface of Jupiter after the

impact had occurred. These impacts let marks the size of the planet Earth on Jupiter's surface.

So, this was a big wake-up call in the mid '90s. This was

comet Shoemaker-Levy 9 was one of the designations for it.

Before this period, it wasn't widely accepting that we had to think about these types of impacts. When this occurred and they

found this stream of comet fragments about a year before it actually hit; they looked at its orbit and said, "Wow! This is

going hit Jupiter." So, everyone was sitting there watching, as

this thing went up. We had the Hubble telescope, all these telescopes pointing; we saw this thing as well as we could from

all over the world. This really was a major wake-up call to the fact that these impacts really do occur. They can come from asteroids, which you saw in the illustration of the inner Solar System, but they can also come from comets; which represents a qualitatively different challenge, as we'll see in the next animation. [Fig. 6]

This should give you a sense of this greater, more difficult challenge posed by comets. This is a particular case of a comet name C1996B2; and this was discovered in January 31, 1996. That's when we first knew this comet even existed. As you can see in the animation which is based directly off of the orbital data from NASA, we discovered this comet at the beginning of this animation when it was just out past the orbit of Mars. Within two months, it made a close pass by the Earth. We had no idea it was out there until two months before it makes of close pass by the Earth. Whereas the object that hit over Russia – the Chelyabinsk impact – was measured at about 20 meters in diameter; this object is estimated to be about 5 kilometers in diameter. That's about half the diameter of the comet that's believed to have taken out the dinosaurs. As we let the animation play out, we see something very interesting that's characteristic of this distinct nature of the challenge of comets. Look at its orbit. The circular orbits you see here are the outer planets; that's Neptune's orbit. So, this has an extremely elliptical orbit that takes it far out into the depths of the Solar System. When these comets are out there in the far

reaches of the Solar System, they're incredibly difficult to see.

So, we only see them when they're starting to come into the inner

Solar System. Again, as this case demonstrated, we saw this one

two months before it made a close pass. If that had been on an

impact trajectory, there would have been nothing we could have done. When we're talking about that size of an object with these

comets, we're talking about something that can wipe out civilization. That is a global catastrophic impact, an object of

that size. We're not talking about the local scale damage of the

asteroids we were talking about a second ago; we're talking about

catastrophic effects across the whole planet.

So, this is another depiction [Fig. 7] of where we think

these bodies are. Based on the orbits of these comets – sometimes technically referred to as long period comets; it's believed that many of these comets reside in the farthest outreaches of the Solar System. Far, far beyond the outer planets. This is a logarithmic scale, so you can see that this

distribution of comets – sometimes referred to as the Oort Cloud

– begins over tens of times past where Voyager has currently reached, and extends tens times farther than that. We're talking

about the very outskirts of the gravitational hold of the Sun. It's believed, again, we haven't seen this region – but based on

the orbits of comets we see coming in just in the short time period mankind has been able to make these observations – it's

believed that this is a very large population of bodies out in this outer region of the Solar System. Because the gravitational effect of the Sun is so weak out there, it doesn't take much to perturb their orbits and potentially send some into the inner Solar System. Again, with our current capabilities, we're creating scenarios when we only see them months, maybe if we're lucky a few years, before an impact. Certainly not enough time to do anything about it with our current capabilities.

Now, I just want to end on kind of an interesting note, that there are some studies – although the data is limited – indicating there might be certain cyclical natures to these large comet impacts. Some people even believe it could relate to how the Solar System moves through the galaxy; which raises some very interesting questions about how this outer region of comets could get perturbed on a periodic basis and send in what they call "showers" – cometary showers of many comets coming into the inner Solar System, creating a scenario where it's much more likely that Earth or the other planets might get hit with an impact as Jupiter got hit in the '90s.

I think it's just worth noting that one of the leading astronomers in this whole field, Eugene Shoemaker, who unfortunately passed away in the late '90s, had pioneered much of the work in this field. And for whom this comet that impact Jupiter is named; him and his wife, who discovered it together. He himself believed that it is likely that we are currently in the period of a comet shower; that was something that he

published in the late '90s. Based upon the types of crater records and other evidence, he said it's not certain, but it could be the case that we're currently in the middle of what on a human time scale is a long period in which there's an increased frequency of cometary entries into the inner Solar System and an increased likelihood of impacts occurring. Whether this directly accounts for his hypothesis or not, it was only last year that we found out that a relatively dim star had actually passed through the Oort Cloud about 70,000 years ago; which is one of the kinds of scenarios that can perturb many of these bodies. Again, since these things are so far away, it can take 70,000 years for these things to reach the inner Solar System. The point is, this is still incredibly preliminary knowledge of this region – of the Oort Cloud; of the region between the Oort Cloud and the inner Solar System. There could be a long period comet that's only ten years out, that's been travelling for 50,000 years from the Oort Cloud, or even longer; and it's now only ten years away and it's on a direct impact course with the Earth, and we wouldn't even know. It could be just in the outskirts of the outer planets region of the Solar System; not even in this far, far depths region. Again, we're talking about things that can devastate civilization completely, globally as we know it.

This discovery of this dim star passing through the Oort Cloud, we just found that out a year ago. How many other

bodies

are out there that might have had close passes in the geologically recent past that could be doing similar effects? The point is, our knowledge is incredibly miniscule for something

that threatens the entire planet; and our defense capability doesn't exist. This typifies just one of the issues; and I think

there's a lot more we're going to get into in coming shows.

But

this typifies one of the issues that is front and center for this

principle of the SDI, the SDE to re-emerge and center around.

These are threats that don't recognize national borders; they don't recognize cultural boundaries. They challenge the entire

planet and they're outside of our current capabilities. If we're

going to have a sane and principled relationship for leading nations in the planet, then it has to return to these kinds of challenges. Addressing these common aims and threats as Dr. Edward Teller had spoken of, as Mr. LaRouche put on the table with this whole SDI proposal.

The point that I think we should really end on, and maybe

discuss a little bit in conclusion, is that – and this is something that we've been discussing with Mr. LaRouche over the

recent weeks – this isn't a separate, isolated issue. This is part of mankind becoming a Solar System species. This is part of

mankind expanding to a new level, developing a platform of economic activity that makes mankind a presence, an active force

in the Solar System. We can come up with specific scenarios where you can deflect one asteroid or maybe a particular telescope that can help us see some of these things; and we

should be discussing and looking at those things. But the fundamental issue is, how do we expand mankind into the Solar System as a much more active and capable presence where we can handle these kinds of challenges? How do we engage other nations

in cooperation and collaboration, instead of hiding our technology and hiding our capabilities because we want to have a

leg up over China or Russia? How do we jointly develop the fundamental science and technologies mankind needs to defend the

planet Earth in an open, cooperative way?

If we're going to seriously, actually get into that, Mr.

LaRouche has been emphatic; that takes us right to the work of Krafft Ehrlicke, his collaboration with Krafft Ehrlicke, and these

early space pioneers who really worked out the fundamental principles of mankind's development of the Solar System. I think

that is fully integrated with this Strategic Defense of Earth perspective. I think Kesha might have more to say, but that's going to be a critical part of this new space paradigm that we've

been discussing in recent weeks.

KESHA ROGERS: Very good. I wanted to go back and really

take up this conception of what it really means to advance the cause for peace. Because first of all, we have to end the perpetuation and acceptance of a big lie, a murderous lie that human beings cannot have access to that which is truthful.

This

is what the fight really is. When you're talking about the murderous policy of Obama, it's not a matter of opinion or whether or not you have a belief or non-belief, or like or dislike this President. This President is acting on behalf of

the same factions which are indicative of what Bertrand Russell actually represented. He set back the cause of human progress in society. To say that if you make enough people believe that snow is black, or you perpetuate a lie enough; then enough people will believe it. But now, we're seeing that that's not working anymore. That the cause that Bertrand Russell and those who were against the genius of Albert Einstein that mankind can have access to that which is truthful, that system is being destroyed; it's losing out, and there is a new era, a new system of mankind emerging that is being represented by what the United States has the potential to become if we break with the lies that have been perpetuated and say, "No more! Obama must be thrown in jail now." Anybody who's pushing this policy that we have to be at odds with nations such as Russia and China, are continuing to set back the progress of mankind. This is not just about waiting for the next election and saying OK, well we dealt with Obama and hopefully we can survive this next few weeks or so. The question is, that people who continue to allow for this murderous policy to dominate the thinking and the direction of our nation, cannot be tolerated.

I think it's important to really look at what it is that this President has done in setting back the course of human

progress by his dismantling and attacks on the manned space program. What you're really dealing with right now is that we have to look at the advancement of the space program as a new evolutionary leap in the progress of mankind. To look at the advancement of the space program not just as a discretionary budgetary matter for internal US relations, but as Mr. LaRouche

said at the onset of this election when Mr. Trump was elected, you now have a new system of international relations emerging. The United States has to join with that.

But when you're talking about advancing the cause of peace,

it's expressive of the fight that Mr. LaRouche, his wife Helga,

and this organization have been advancing and leading for a very

long time. Then you talk about Mr. LaRouche's policy of the Strategic Defense Initiative; a lot of people tried to lower that

to a scale of just missile defense and defense of nations acting

against the appearance of nuclear weapons from other nations, or

just on a small scale. But what you're talking about, is the advancement of an evolutionary leap in the progress of mankind throughout the Solar System, throughout the Universe. And mankind understanding how to come together for a common aim of mankind; to submit to the development of the whole of the Solar

System, which is going to increase our understanding of how to advance mankind both here on Earth and off the planet. This is

what has been missing. The way people think about human economy,

the way people think about relationships to the advancement of mankind in the Universe, is based on these small scale relations;

but it has to be completely changed at this point in time.

What

Krafft Ehrlicke discussed in terms of an extraterrestrial imperative in his third law, was really taking the lid off on human progress; that mankind was an expression of unlimited potential. He says in that third law that by expanding through

the Universe, man fulfills his destiny as an element of life endowed with the power of Reason and the wisdom of moral law within himself.

The problem is that we have lost that sense of moral law

within mankind to act for the betterment of human beings and human progress. And have lost that power of Reason because we refuse to fight for that which is truthful. That has to end; that has to be stopped now. I think the fight going forward, has

to be centered around this basis; that we are going to uplift human society out of the depths of despair, and actually organize

around a new commitment to human progress that has been missing for far too long.

I just wanted to say that because I think that we are on the verge of a new era for mankind right now, but people have to get

a sense of it. It's not going to happen unless you fight for it;

unless you fight to bring it into existence. The starting point

of that is that we have to develop a new system of international

relations, working with Russia, with China; not as enemies, but

working together to end this threat to human progress that has been going on for far too long.

ROSS: Absolutely! I think that ties it also with that other major leap that's needed in humanity of Lyndon LaRouche's fourth law of his "Four Laws to Save the USA Now"; which is the breakthrough to get fusion power. Like this need for adopting a platform that allows us to have a control over space, that let's us really have this region of the Solar System; something that's within our power, within our reach, within our ability to interact with and intervene on if something is about to kill us all. The essential to make that happen is fusion power. No matter how efficient a windmill you design, or no matter what breakthroughs they make in building solar panels, those aren't ever going to be at all useful for moving into space. You're not going to go to Mars with a windmill. What we are going to do that's going to transform our relationship to nature – I think this idea that we must grow; it's the characteristic of the human species, this moral law that you spoke of, Kesha. This law that we have to answer to is that it's been the nature of the Universe to develop; we've seen it with the creation of the Solar System. We've seen it with the development of life on this planet into increasingly higher forms; not in a purely qualitative way, but also through some specific quantitative measures adopted by Vladimir Vernadsky, for example. Where he looked at the increase of concentration of energy in forms of life; where he looked

at

the increasing range of chemical elements that were used by life;

an increasing power and density of energy flow through the biosphere. That's really up to us at this point. The Universe,

in a real way, depends upon us for those next levels of development that are the fruits of our minds. To create things

in nature that have never happened before. Just like multi-cellular life, that was a new thing that hadn't happened before; chlorophyll – life going extraterrestrial to get the power of the Sun to feed on. That was something that hadn't been

seen before. Now, it's the kinds of things that we do: electromagnetism; the breakthroughs that we have available to us

with nuclear science, with fusion power. This is the calling that we have to respond to; this is something that we can come to

in resonance with other nations around the planet and really cooperate on as a real basis for international relations. Not maintaining supremacy, or maintaining the power of a bloc; but having a serious mission that is common to all people to collaborate on and to move forward.

DENISTON: It's maybe a minor point relative to everything,

but I couldn't help noticing when Mr. Gravel mentioned that we spent \$5 billion over 10 years to destabilize Ukraine; that's more per year than our fusion budget by a fair amount. That's \$500 million a year; our fusion budget for magnetic confinement

has been significantly less than that. Just in terms of a particular reflection of the totality; we're spending more to overthrow Ukraine, to mess with Russia, than we're spending on what could be infinite power for mankind for centuries to

come.

ROSS: Priorities, huh?

DENISTON: Yeah.

ROSS: All right. I think that was a good discussion; we hit on a lot of topics today. I think if we keep ourselves focussed on getting these Four Laws of Lyndon LaRouche implemented and preventing the hullabaloo now around this Russian hacking, etc. In these last periods of the current administration, they're attempting to create some sort of possibly irreversible conflict with Russia; that has to be stopped, and the foundation for a new system of cooperation among nations and people has to be put into place. That's something that we're very uniquely situated to do. So, I look forward to your help in making that a possibility and seeing you next time on larouchepac.com. Good bye.

Et Syvmileskridt – til Månen. Menneskehedens fremtidsepoke i rummet er endelig kommet

EIR, 28. nov., 2016. Af Benjamin Deniston – Hvad vil NASA's fokus blive under præsident Trump? Snarere end at kommentere de igangværende spekulationer og rygter, så lad os i stedet fokusere på det, der må ske for at sikre menneskehedens fremgangsrige fremtid i Solsystemet.

Hvad bør målet være for nutidens rumprogram? Vi ønsker helt bestemt at fuldføre inspirerende og spændende mål – at sende mennesker tilbage til Månen, få folk til Mars og forfølge en udvidet udforskning af andre planetsystemer via robotter, er alle værdige mål, der nu diskuteres.

Der er imidlertid en anden betragtning af en højere natur, som må vejlede vore handlinger nu: vil de præstationer, vi opnår, give os en platform, der kan støtte kvalitative spring til endnu større kapaciteter i fremtiden?

Nutidens rumfartspolitik bør indeholde en vision hen over flere generationer for udvikling af sådanne evner, som dernæst vil gøre det muligt for menneskeheden på regelmæssig basis at foretage titals eller hundredetals missioner af den type, som vi i øjeblikket ser som enkelte flagskibsmissioner i dag. Af årsager, som jeg i det følgende vil diskutere, er en international mission for udviklingen af Månen det klare, første skridt.

Naturligt menneskeligt fremskridt forekommer i spring

I går jublede vi af begejstring, da vi fulgte med i NASA's Curiosity-robot, som foretog sin første udforskning af Mars; i morgen bør vi have mere avancerede robotter, der udforsker mange flere planeter og disses måner (Venus, Mars, Titan, Europa, Enceladus, Io, Triton, Ganymedes, Pluto m.fl.) For et par årtier siden blev verden grebet, da den så mennesket sætte fod på Månen; et par årtier frem i tiden bør vi være vidne til, at mennesket med relativ lethed udforsker andre planeter. Vi må se frem til interplanetariske rumrejser, udforskning og udvikling, ligesom menneskeheden for århundreder tilbage i tiden så frem til trans-oceaniske rejser – foretagender, der starter som risikable og kostbare missioner for udforskning, anført af en håndfuld modige personer, må blive mere og mere almindelige foreteelser for en større og større del af befolkningen. Dette vil tage et par generationer at opnå, men det er sluttelig det rigtige perspektiv, som er nødvendigt som

vejledning vore handlinger i dag.

I begyndelsen af det 19. århundrede risikerede Lewis og Clark liv og lemmer for at rejse hen over det amerikanske kontinents vildmark, hvor de opnåede noget, som en gennemsnitlig, pensioneret fritidsentusiast med campingvogn kan opnå inden for en uges tid, eller som den gennemsnitlige flyrejsende kan opnå på en dag. I midten af det 20. århundrede var en håndfuld astronauter de første til at trodse rummets kolde vakuum under menneskehedens første rejser til Månen, hvor de opnåede noget, som vil blive almindeligt om et århundrede frem i tiden.

Er rumrejser vanskeligere end de tidlige, transkontinentale ekspeditioner? Ja, absolut – men enhver ny udfordring er altid vanskeligere end den foregående; dette er det menneskelige fremskridts natur.

Det spørgsmål, man bør stille sig, er: hvordan forvandler menneskeheden ekstraordinære, enkeltstående præstationer til ordinære, almindelige aktiviteter? Det enestående og utrolige til noget regelmæssigt og uundværligt? Hvad er det, der gør det muligt for menneskeheden på denne enestående vis at foretage sådanne dramatiske forvandlinger? Svaret gives i Lyndon LaRouches videnskab om fysisk økonomi.

LaRouches fysisk-økonomiske platform

Under denne overgangsperiode til Trump-præsidentskabet er det afgørende at hæve diskussionsniveauet til det rette grundlag. Vi kan få spændende missioner, og vi kan have inspirerende missioner, men det spørgsmål, vi bør stille, er: Vil vi få et program, hvor investeringerne vil blive grundlaget for at skabe et helt nyt niveau af aktiviteter, som vil gøre det muligt for os at gøre ting i en helt anden størrelsesorden, end det var muligt forud for denne investering? Vil dette skabe det, som hr. LaRouche engang definerede som en »fysisk-økonomisk platform«?[1] Vil dette skabe en helt ny platform for aktiviteter, for potentiale – for infrastruktur, for

energigennemstrømningstæthed i teknologier – som tilsammen understøtter et kvalitativt nyt niveau af potentiel aktivitet for menneskeheden?

✘ Det er det spørgsmål, som vi ønsker at lægge frem på bordet nu. Dette fører direkte til Krafft Ehrickes vision, den Krafft Ehricke[2], som var en tidlig rumfartspioner, der arbejdede meget tæt sammen med Lyndon og Helga LaRouche i 1980'erne. Han var en af de førende rumfarts-visionære, som meget detaljeret skitserede det indledende grundlag for, at menneskeheden kan avancere til at blive en art, der lever i hele Solsystemet.

Den virkelige forståelse af, hvad kvalitative revolutioner i infrastruktursystemer betyder for menneskehedens fortsatte kreative fremskridt, har ingen forbindelse med

den måde, hvorpå de fleste mennesker bruger denne betegnelse. En bedre repræsentation ville være at tænke på det som at fremme »platforme« for menneskelig udvikling. Gå to tusinde år tilbage i tiden, hvor de dominerende kulturer var trans-oceaniske, maritime kulturer. Det, man begyndte at se med udviklingen af vandveje i indlandsområder, flodsystemer i indlandsområder – såsom det, Karl den Store bedrev under sin regeringstid i Centraleuropa, med at udvikle disse kanalsystemer og flodsystemer – var en kvalitativ revolution ud over det, der tidligere havde været, med disse trans-oceaniske civilisationer. Udviklingen af disse indlands-vandveje definerede et ny platform for aktiviteter, der understøttede et kvalitativt spring i det, civilisationen var i stand til at opnå.

Det næste spring kom med udviklingen af jernbanesystemer, især transkontinentale jernbaner, der typificeres af det, som Lincoln havde været spydspids for med den transkontinentale jernbane tværs over Amerika. Transkontinentale jernbanesystemer, og de nye energi-gennemstrømningstætheder, som frembragtes gennem den kulfyrede dampmaskine, skabte en ny

platform, der for første gang understøttede udviklingen af kontinenternes indre områder (som således åbnede op for, at enorme nye territorier kunne udvikles), og som tilvejebragte en ny, rum-tid-sammenhængskraft i økonomien (som muliggjorde nye strømme af varer, produktionsprocesser og højere niveauer af generel produktivitet for arbejdsstyrken).

Disse transkontinentale jernbanesystemer definerede en kvalitativ forøgelse af menneskehedens »potentielle, relative befolkningstæthed«, den måleenhed, som LaRouche har udviklet for at forstå videnskaben om økonomisk vækst. Det gjorde ting, der på et tidspunkt var utroligt kostbare eller krævende eller risikable, til faste hverdagsaktiviteter.

Hvordan kan vi skabe et lignende skift med hensyn til menneskehedens forhold til Solsystemet? Hvad er nøgleteknologierne, energi-gennemstrømningstætheder og infrastrukturer i en fysisk-økonomisk Solsystemsplatform?

Fysisk-økonomisk Solsystemsplatform

Selv om det ikke diskuteres med hensyn til samme grad af reference, så har de fundamentale elementer i en Solsystemsplatform være velkendt siden Krafft Ehrickes og hans kollegers arbejde. For bekvemmelighedens skyld kan vi her fastslå tre afgørende kategorier at fokusere på:

* Adgang til rummet – På grund af de massive energikrav for at overvinde Jordens tyngdekraft, har man sagt, »når man først kommer i kredsløb om Jorden, er man halvejs til et hvilket som helst sted i Solsystemet«. Hvis man kun taler om energikravene, så er dette absolut sandt (for eksempel brugte Apollo-programmets Saturn V-raket langt mere brændstof på turen fra Jordens overflade og til kredsløbet om Jorden, end den brugte til at flyve den kvart million mil fra Jordens kredsløbsbane og til Månen). I dag koster det \$10.000 at bringe et pund last til Jordens kredsløbsbane med raketaffyringssystemer. Med de aktuelle bestræbelser på at

sænke omkostningerne, kunne traditionelle raketflyvninger til Jordens kredsløbsbane måske skæres ned til en tiendedel af de aktuelle omkostninger (i heldigste fald). Nye teknologier byder imidlertid på langt større forbedringer. Det, som NASA definerer som »tredje generations affyringsfartøjer« og 'air-breathing' raketter, kan reducere omkostningerne til mellem en tiendedel og en hundrededel af det nuværende omkostningsniveau.[3] Med avancerede versioner af disse systemer kunne astronauter ride et rumfartøj ved at lette fra en lufthavns-startbane og flyve hele vejen til Jordens kredsløbsbane. [4] Endnu videre kunne magnetisk levitations-vakuumsrørs-raketaffyringssystemer reducere omkostningerne til blot 0,2 % af det aktuelle niveau og gøre lavt jordkredsløb lige så tilgængeligt som internationale rejser.[5]

* Fusionsfremdrift i rummet – Den energi, der udløses af kernereaktioner, er forbløffende en million gange større end kemiske reaktioner (per masse). For eksempel kunne den samme mængde energi, som indeholdes i Rumfærgens 3,8 mio. pund kemisk brændstof (i dens to solide boostere og dens flydende brændstoftank) opnås gennem blot ti pund nukleart brændstof. Når man fatter de enorme afstande, der er involveret i rejser ud i Solsystemet, bliver det klart, at rejser ud i det dybe rum uden kernekraft er lige så fjollet som rejser over et kontinent uden fossilt (kemisk) brændstof – det kan i begrænset grad gøres, men det understøtter ikke den nødvendige aktivitetsplatform. Fremdrift ved hjælp af fission, og vigtigere endnu, fusion, er afgørende for hurtig og regelmæssig adgang til andre planetlegemer. Hvor nutidens rejser til Mars kræver måneders rejsetid, kan fremdrift gennem fusion gøre Mars til et spørgsmål om ugers, eller endda kun nogle dage, rejsetid.

* Udvikling af rum-resurser – Udviklingen og anvendelsen af de resurser, der er tilgængelige uden for Jorden, vil hæve menneskeheden op over selvforsynende ekskursioner ud i rummet og til niveauet for en aktiv, organiserende kraft i

Solsystemet. Evnen til at udvikle ressourcerne, der er tilgængelige på Månen, asteroider, Mars eller enhver anden, potentiel destination i Solsystemet, reducerer den ekstremt kostbare nødvendighed af at bringe alt fra Jorden, og indleder den storslåede proces med at skabe selvforsynende systemer for økonomisk aktivitet i rummet, der skaffer nødvendige varer til rumaktiviteter og endda tilbage til Jorden. Udover de mere indlysende ressourcer som vand, ilt og brint, så er der stor fokus på et fusionsbrændstof, som næsten er totalt fraværende på Jorden, men som dækker Månens overflade, nemlig helium-3. Avanceret (aneutronisk) fusionsreaktion, med helium-3 som brændstof, kunne drive rumfartøjer rundt i hele Solsystemet, samt levere energi til Jorden i mange århundreder.[6]

Taget samlet skaber teknologiske og infrastruktur-mæssige gennembrud i hver af disse tre kategorier en kombination, der skaber en ny, fysisk, økonomisk platform, der fuldstændigt redefinerer menneskehedens forhold til Solsystemet – ligesom jernbaner og dampmaskiner havde transformeret menneskehedens forhold til kontinenterne for to århundreder siden.

Destination Månen

Hvis det gøres korrekt, kan en mission for udviklingen af en permanent base og fremstillingsoperationer på Månen være den bedste program for drivkraften bag skabelsen af en fysisk-økonomisk platform i Solsystemet. Månens nære beliggenhed gør den tilgængelig for udvikling, og dens enestående ressourcer af helium-3 kan give brændstof for fusionsfremdrift i rummet (og fusionskraft på Jorden), så vel som også definere et program, der kan være drivkraft for udviklingen af udvinding af mineraler, deres forarbejdning og fremstillingskapaciteter, i rummet. Nye raketaffyringssystemer vil sænke omkostningerne ved transport mellem Jorden og Månen, og på dramatisk vis øge adgangen til hele Solsystemet.

Verden har allerede kastet sit blik i denne retning. Både Kina og Rusland satser på Månen med henblik på mange af disse mål,

og chefen for det Europæiske Rumagentur har givet Europas støtte til international udvikling af Månen.

Under en diskussion for nylig med Lyndon LaRouche, udtalte han: »Udgangspunktet er Krafft Ehricke.« Og Krafft Ehrickes industrialisering af Månen udgør den afgørende drivkraft bag at få alt dette i gang. Vi har helium-3 på Månen; det bringer spørgsmålet om fusionskraft direkte på bordet. Vi taler om at udvikle industrikapaciteter og kapaciteter til udvinding af mineraler på Månen. Hvis vi er seriøse omkring dette, vil vi øge vores adgang til rummet fra Jordens overflade. Så det er fremragende, at vi nu ser en masse diskussion om Månen, som nu igen kommer frem på bordet; men jeg mener, at spørgsmålet her er, vil vi forfølge denne Krafft Ehrickes vision om en reel, industriel udvikling?

For præsident Trump synes det klart, at Månen er det indlysende valg. Spørgsmålet er, om dette vil blive begyndelsen til en ny, transformerende platform, som kvalitativt vil hæve menneskehedens kapaciteter til et helt nyt niveau. Vil dette være indledningen til den næste revolution i menneskehedens fortsatte, kreative fremrykning i Universet? Det er den fulde forståelse af dette spørgsmål, som kræves på nuværende tidspunkt.

Denne artikel forekommer første gang i Executive Intelligence Review, 2. dec., 2016. Artiklen har ikke tidligere været udgivet på dansk.

Titelfoto: Maleri af et nukleart godstransportfartøj, til industrialiseringen af Månen, af Krafft Ehricke.

Indsat foto: Foto fra letsdoseit.com, af Krafft Ehricke fra portrætsamlingen i Rumfartens Internationale Hall of Fame.

---

[1] Se International webcast 24. sept., 2010, med Lyndon LaRouche, "The New Economy," Executive Intelligence Review,

October 1, 2010.

[2] Krafft Ehricke, 1917 – 1984.

[3] Se NASA's "Advanced Space Transportation Program" webpage,

<https://www.nasa.gov/centers/marshall/news/background/facts/as tp. html>

[4] F.eks. har det britiske firma Reaction Engines Limited designet et rumfly, Skylon, med deres motor, Synergetic AirBreathing Rocket Engine (SABRE). U.S. Air Force Research Laboratory har ligeledes arbejdet på at udvikle et design for rumfly, som ville bruge samme motor, SABRE, og Kinas Rumfartsforsknings- og Telnologiselskab (CASTC) forfølger deres egen designs for rumfly.

[5] Se "Maglev Launch: Ultra Low Cost Ultra/High Volume Access to Space for Cargo and Humans," 2010, af James Powell, George Maise, og John Rather (<http://www.startram.com/>). China's Southwest Jiaotong University arbejder på lignende designs

under et projekt, der ledes af dr. Deng Zigang.

[6] Se "Helium-3 Fusion: Stealing the Sun's Fire," af Natalie Lovegren, 21st Century Science & Technology, Special Report: Physical Chemistry (2014).